

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 49. — ŠTEV. 43

NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 27, 1925. — PETEK, 27. FEBRUARJA 1925.

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII.

ANGLIJA IN NOVE FRANCOSKE ZAHTEVE

Anglija se boji, da bodo Francozi oživili načrt, da se ustanovi takozvano "buffer" državo. — Neoficijska francoska poizvedovanja so vznemirila London in napetost med obema deželama ni ponehala. — Francozi nameravajo ločiti Porensko od Prusije.

Poroča John Balderston.

LONDON, Anglija, 26. februarja. — Po kabinetnem sestanku, ki se je vršil včeraj popoldne, je postalo jasno, da še vedno obstaja napetost med Londonom in Parizom. Medzavezniške konference, o kateri se je razpravljalo v Parizu, da očisti zmedo glede nemškega razoroževanja, ne bodo tukaj resno upoštevali, dokler se ne bo pozitivno ugotovilo ciljev, namenov in metod te konference.

Kabinet je preložil na prihodnji teden razpravo o protokolu Lige narodov za arbitracijo. Poročilo imperijskega obrambnega komiteja glede te zadeve ni še dovršeno in več novih memorandumov glede alternativnih načrtov za obrambo bo koncem tedna krožilo med ministri.

Čeprav se niso vršila nobena direktna pogajanja med Parizom in Londonom izza časa, ko je vpriporil angleški poslanik v Parizu lord Crewe svoj neuspešni poskus, so angleški uradniki vendar vznemirjeni vsled teh neoficijskih namigavanj. To jih je dovedlo do prepričanja, da namerava Francija oživiti načrt za poresko "buffer" državo.

Stara ideja poreske avtonomne republike je bila modificirana. Pariz namiguje sedaj, naj ostane predlagana "buffer" država del nemške republike, da pa naj se jo loči od Prusije. Nikaka oboroževanja bi ne bila dovoljenja v tej državi in Liga narodov naj bi nadzorovala izvedbo te določbe.

Niti najmanjše prilike pa ni, da bi Anglija privolila v tak predlog, če bi bil formalno stavljen.

Ze dalj časa je bilo očitno, da je stal minister za zunanje zadeve, Chamberlain, skoro osamljen v kabinetu v prilog varnostne pogodbe med Francijo, Anglijo in Belgijo. Večina kabineta, vključno ministrskega predsednika Baldwin, kancelarja zakladnice, Churchilla in Balfourja se je zavzemala za medsebojni dogovor, ki naj bi obsegal meje zapadne Evrope ter vključeval tudi Nemčijo.

Argumenti, ki so dovedli ministre do sprejema tega nazora, so bili različni. Nekateri so mnenja, da bo vključenje Nemčije preprečilo zvezo med Nemčijo, Rusijo in Japonsko. Drugi pa domnevajo, da bi zadel jamstveni dogovor z Belgijo in Francijo na odločen odpor v parlamentu.

Treba pa je povdariti, da je ta medsebojna jamstvena ideja še popolnoma meglena. Ko je hotel pred kratkim nemški poslanik Stamer izvedeti, kaj je na teh govoricah, so mu povedali, da se mora Anglija najprvo posvetovati s svojimi dominiji in nato z zavezniki.

Opozicija Francije bi seveda uničila celi načrt. V visokih krogih pa je vendar pričelo prevladovati naziranje, da bo mogoče izvesti načrt. To naziranje je v glavnem posledica naziranja prejšnjega francoskega ministrskega predsednika Caillauxa, ki se je vrnil v aktivno politično življenje, ki bo najbrž postal prihodnji francoski ministrski predsednik. Domneva se, da bo on z navdušenjem sprejel ta načrt.

ZENEVA, Švica, 26. februara. — Poročani namen Washingtona, da se ne bo pečal z oboroževanja na kopnem, na predlagani razoroževalni konferenci, je imel za posledico dva važna razvoja glede ženevskega protokola, v kolikor je pri tem prizadeta Liga narodov.

Prvi bo obstajal v tem, da bo zahteval svet Lige narodov, ko se bo sestal dne 9. marca, od angleškega ministra za zunanje zadeve Chamberlaina izjava, zakaj nasprotuje Anglija Benešovi formuli. — Druga važna poteza pa bo obstajala v zahtevi, da se predloži dokaze, da angleški dominiji neizprosno nasprotujejo protokolu.

Bogata samomorilka.

Dama iz fine družbe je izvršila samomor v Palm Beachu. — Mrs. Bagley, ki je zapisana v takozvanem "socialnem registru", je skočila v morje.

PALM BEACH, Fla., 25. febr. — Včeraj zjutraj je vrgla plima na breg truplo Mrs. Fulton Bagley, ki je stanovala na Park Avenue v New Yorku.

Serif Baker iz West Palm Beacha, v kojega okraju so našli truplo, je mnenja, da je ta odlična dama iz newyorške družbe izvršila samomor. Bila je že dalj časa boleha in tekom zadnjih par dni je trpela na močnih nevralgičnih bolečinah.

Mrs. Bagley, rojena Emily Fulton iz Baltimora, se je ločila pred tremi leti od svojega moža, Williama Bagleya, borznega agenta. Njena dva sinova, stara enajst in dvanajst let, obiskujeta neko šolo v Tarrytown. Stara je bila 35 let ter je že več sezov preživela zimo v Palm Beachu. Letos je stanovala v hotelu "The Breakers" v West Palm Beach.

V ponedeljek zvečer se je nahajala v družbi svoje prijateljice, Mrs. Foster Gilroy. Poslušali sta godbo, ko je Mrs. Bagley nenkrat vstala ter izjavila, da ji je hladno in da hoče iti v svojo sobo, da poišče sweater. Mrs. Gilroy jo je prosila, naj prinese tudi zanj enega. Mrs. Bagley je odšla, a se ni vrnila, kajti zapustila je hotel skozi zadnja vrata. Proti deveti uri, tekom viharnega večera, je čulo več mož na pomolu krik neke ženske, ki pa je kmalu ponehal. Na pomolu so našli čevlje in klobuk Mrs. Bagley. Domneva se, da je skočila v morje, da pa se je skesala ter klicala na pomoč.

V strahu pred Habsburžani.

Člani Male antante se še vedno boje Habsburžanov ter hočejo na vsak način preprečiti njih povratak.

BUKAREŠTA, Rumunska, 25. februarja. — Konferenca članov Male antante, ki se je bo vršila tukaj prihodnji mesec, se bo pečala v glavnem z odredbami, ki jih namen je zatreti habsburško propagando ter preprečiti namen Madžarske in Bolgarske, da zopet uvedeta splošno vojaško dolžnost. Z ozirom na to se glasi, da zahteva Rumunska tudi navzočnost Jugoslavije.

Konferenca se najbrž ne bo pečala z ruskim vprašanjem. Zborovanje, ki se je vršilo lansko leto v Belgradu, je dalo članom Male antante v tem oziru pristo roko.

Rumunska čaka še vedno odgovora nemške vlade, predno bo

Glasi se, da so dominiji jezni izza zadnje imperijske konference, ko so bili poklicani v London glede gotovih poslov ter pozvani, naj razpravljajo o vprašanjih, glede katerih so bili popolnoma nepripravljeni.

Mogoče je, da bodo sile, ki se zavzemajo za protokol ter žele storiti korak naprej, indirektno vprašale dominije za njih oficijelno naziranje.

Chamberlain bo najbrž prosil za nadaljno preložitev razprave, a vsa znamenja kažejo, da bo zahtevala Francija, v družbi drugih, polno razpravo tega predmeta.

Becker je baje umrl nedolžen.

Član newyorške zakonodaje, Hackeburg, je rekel, da je policijski poročnik Becker po nedolžnem umrl. — Je proti smrtni kazni.

ALBANY, N. Y., 25. febr. — Tekom razprave o predlogi, katero je vložil član državne zakonodaje, Hackeburg, soglasno s katero naj bi se vršilo splošno ljudsko glasovanje glede odprave smrtnih kazni, je izjavil oče predloge, da je bil policijski poročnik Becker po nedolžnem obsojen na smrt ter usmrčen v električnem stolu v Sing Singu.

Med drugim je rekel Hackeburg:

— Imam dosti dobrih razlogov na temelju dejstev, katera sem izvedel tekom zadnjih par let, da je poročnik Becker kot nedolžen človek sedel na električni stol.

— Vprašanje odprave smrtnih kazni je tako staro kot civilizacija sama. Le en vzrok je za obdržanje smrtnih kazni, namreč ta, da se prepreči umore. Smrtna kazen pa ne more doseči tega in treba je jo odpraviti kot barbarski običaj, katerega smo sprejeli iz davnih časov.

ZASLUŽENA KAZEN ZA SUROVEGA OČETA

V prvem kriminalnem sodišču v Jersey City je obsodil včeraj sodnik Sullivan trideset let starega Jesse Timmons na osemnajst mesecev ječe ob trdem delu, ker je naravnost živinsko postopal s svojim pet let starim sinom Walterjem. Namenoma je zvil svojemu sinčku roko tako, da mu je počila kost, ker je vrgel otrok na tla prazno steklenico, v kateri je bilo mleko. Nato ga je še natepel tako, da je imel otrok pravečati "black eye".

— Izvršili ste najbolj strašni čin okrutosti, kar sem jih kedaj dobil v roke v svoji dolgi praksi, — je rekel sodnik.

Timmons je bil že več mesecev brez dela in njegova žena pravi, da je len in nezanesljiv in da je že večkrat pretepel svojega dvajset mesecev starega sinčka Roberta, ker ga je nadlegoval s svojim jokanjem.

Mrs. Timmons je navedla še druge primere okrutosti svojega moža. Rekla je, da ne bo nikdar več živila skupaj z njim in da si bo poiskala delo, da bo mogla skrbeti za svoja dva otroka.

Cigarete dovoljene v Kansas.

TOPEKA, Kansas, 24. febr. — Senat je prekal danes s 26 glasovi večine postavko, ki je prepovedovala prodajo cigaret v državi Kansas.

dejanski uveljavila zaprezo ekonomske represalije.

Spor z Nemčijo, datira izza časa nemške okupacije Rumunske tekom vojne.

Kralj Juri se boljše počuti.

Angleški kralj se boljše počuti. Princ iz Walesa je njegov namestnik. — Kralj je dobro spal ter zbijal šale z zdravniki.

LONDON, Anglija, 24. febr. — Ozdravljenje kralja je tako napredovalo, da se njegovim zdravnikom prvič ni zdelo vredno izdati buletina. Kljub temu pa so vsi trije osebni zdravniki obiskali zvečer Buckingham palačo, kot običajno.

Kralj je dobro spal ter bil židane volje. Jezi ga le, da so mu zdravniki prepovedali kajenje. Udal pa se je tudi v to ter rekel hudomušno:

— Celo kralji se morajo porokiti.

Ni še znano, kdaj bo odpotoval kralj na križarenje po Sredozemskem morju, a zdravniki so mnenja, da bo mogel storiti to v približno štirinajstih dneh.

Kot določeno sedaj, bo izvrševal princ iz Walesa, ki se je vrnil včeraj zvečer v London, nekaj vladarskih dolžnosti pri dveh prireditvah v Buckingham palači, ki se bosta vršili dne 10. in 19. marca. Ti dve prireditvi ne bosta opušteni, kot se je izprva domnevalo in princ iz Walesa bo prvič vodil tako važno državno cerimonijo.

Kraljica bo spremljala kralja na križarenju po Sredozemskem morju in v družbi se bodo nahajali tudi njegovi osebni zdravniki. Potovanje bo strogo privatnega značaja.

Nameravno združenje Avstrije z Nemčijo.

Velika demonstracija nemških republikancev v Magdenburgu. — Obletnica "črno-rdečo-zlate" zveze.

MAGDEBURG, Nemčija, 25. februarja. — Tukaj so se vršile večeraj velike demonstracije republikancev za popolno zvezo Avstrije z Nemčijo in glavna govornica sta bila avstrijski državni tajnik ter predsednik nemškega državnega zbora, Loebe.

Tukaj se je zbralo približno dvesto tisoč republikancev. Prireditev je bila največja javna demonstracija, kar se jih je priredilo v Nemčiji izza sprejema Dawesovega načrta.

Ti zastopniki treh milijonov nemških republikancev se ne bore le proti monarhističnim težnjam, temveč so prišli tudi na dan s svojim lastnim programom, koga prva zahteva je združenje Nemčije z avstrijsko republiko.

To je bila prva obletnica "črno-rdečo-zlate" zveze. Voditelji zveze so izjavili odkrito, da bo le potem združene Nemčije, vključno Avstrije, mogoče odtegniti monarhistom tla.

Združene države in Rusija.

WASHINGTON, D. C., 25. febr. — Če ne bodo Združene države priznale sovjetske vlade, bodo slednje razveljavile petrolejske koncesije, podeljene Sinclairjevi kompaniji.

Ta pretnja pa baje ne bo spravila predsednika Coolidgea s poti, katero si je začrtal glede odnošajev z Rusijo.

REPUBLIKANCI ŽALUJEJO ZA SEN. MacCORMICKOM

Republikanski senator McCormick je podlegel srčni kapi v nekem washingtonskem hotelu. — Bil je star šele 47 let. — Žena na poti iz Chicaga. Bil je bogat mož. — Izrazi sožalja.

Poroča Charles Michelson.

WASHINGTON, D. C., 26. februarja. — Senator Medill McCormick iz Illinoisa, mogoče največ obetajoča postava med mladimi ameriški politiki, je umrl nenadno v svojem stanovanju. Bil je star sedem in štirideset let.

Pritožil se je sicer nad živčno neprebavo, a nikdo ni domneval, da je resno bolan. Coronerjev pregled je ugotovil, da sta povzročila smrt indocarditis in razširjenje srca.

Bil je sam v stanovanju Mrs. McCormick se je mudila v Chicagu pri Mrs. Longworth. Obe družini živita v tesnih prijateljskih stikih in kongresnik Longworth je bil skoro prvi obveščen o smrti senatorja.

Smrt je morala nastopiti skoro v trenutku. Senator se je prejšnji večer udeležil seje ter je bil v svojem stanovanju krog enajste ure. Neka uslužbenka ga je čula hoditi po sobi krog poldevedne ure zjutraj, a na več telefonskih klicev ni nikdo odgovoril in končno je neki obiskovalec potrkal na vrata.

Ker je bilo znano, da ni senator zapustil hotela, je sklenil ob desetih upravitelj preiskati stvar. Vrata so bila zaklenjena od znotraj in treba jih je bilo dvigniti iz tečajev. Senatorja so našli mrtvega v postelji.

Senat in poslanska zbornica sta se odločila v znamenje respektu.

Oficijelno obvestilo je podal njegov tovariš, senator McKinley, ki je dal izraza obžalovanju in žalosti.

Predsednik Coolidge je brzojavil Mrs. McCormick:

— V družbi s številnimi njegovimi prijatelji me je strašno pretresla nenadna smrt senatorja McCormicka. Tak tragični zaključek kariere, ki ga kljub sorazmerni mladosti, že označila kot močja sijajnih zmožnosti, pomenja pristno izgubo tako za njegovo državo kot deželo. Mrs. Coolidge me prosi, naj izrazim tudi v njenem imenu vam in vsem članom družine najine najgloblje simpatije.

Calvin Coolidge.

*

Njegov termín kot senator bi potekel 4. marca. Poražen je bil natorja.

pri primarnih volitvah, v glavnem raditega, ker ni hotel delovati za Coolidgea v kampanji pred konvencijo. Ko pa je bil Coolidge nominiran, je deloval za njega in njegovim prizadevanjem se je bilo treba zahvaliti, da je dobil Coolidge tako ogromno večino v Illinoisu.

Pred kratkim se ga je tudi omenjalo kot možnega naslednika poslanika Houghtona v Berlinu. Za to mesto se ni posebno potegoval, ker je bil prepričan, da leži njegova politična bodočnost v Illinoisu. Če bi živel, bi najbrž postal prihodnji governor domače države, nakar bi se vrnil v senat.

McCormick je bil bogat mož, kajti podedoval je premoženja z obeh strani. Dovošil je Yale vseučilišče, a se je šolal tudi v inozemstvu, kajti njegov oče je bil ameriški poslanik v Avstriji, Rusiji in Franciji.

Po pokličen je bil McCormick v glavnem časnikar. Služil je v vseh panogah žurnalizma ter postal izdajatelj Chicago Tribune v starosti tridesetih let.

Te poše je opravljal, dokler ni nastopil Roosevelt kot progresivni kandidat za predsedniško mesto. Takrat je planil v kampanjo ter ji posvetil vse svoje moči.

Njegova smrt je napravila družabno in tudi politično vrzel v Washingtonu. Dvomljivo je še, če bo governor Illinoisa izpolnil njegovo mesto v senatu za preostalih par dni.

Truplo bodo prevzeli v Chicagu in pogrebne slovesnosti v glavnem mestu bodo take kot so običajne v slučaju smrti kakega senatorja.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU.

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$17.20 2000 Din. — \$34.20 5000 Din. — \$85.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.30 500 lir \$22.25
300 lir \$13.65 1000 lir \$43.50

Pri naročilih, ki znašajo manj kot 200 lir računamo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljave, ki presegajo PETTISO DINARJEV ali pa DVATISOČ

LIR dovoljujemo po mogočnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjev in Lirar sodaj ni stalna, menja se večkrat in nepredvidljivo; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poštni denar v roke.

POŠILJATVE PO BEZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.-

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4907.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president Louis Benedik, treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leta velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za tuzemstva za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

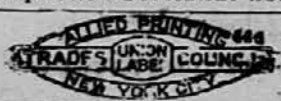
Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčijo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

ZBORNICA PROTI COOLIDGE-U.

Te dni so v poslanski zbornici preresetavali farmerski program predsednik Coolidge-a, ki bi reguliral farmerske kooperativne organizacije ter izvedel priporočila poljedelske konference predsednika.

Na mesto te predloge je stopila predloga, katero je vložil kongresnik Dickson iz Iowe, voditelj farmerskega bloka. Ta predloga izključuje urejevalne točke administracijske odredbe ter stavi na njih mesto svetovalno oblast.

Demokratje so se pridružili skoro solidno vstaškim republikancem, da porazijo program predsednika Coolidge-a.

To je bila prva preiskunja moči glede administracijskega programa, ki je bil poražen od farmerjev, ker slednji izjavljajo, da nočejo zavžiti medicine, katero jim vsiljuje vlada. Kongresniki iz zapadnih držav so se pritožili, da skuša trgovinski tajnik Hoover vplivati na farmersko zakonodajo.

Kongresnik Haugen iz Iowe, ki je vložil administracijske predloge, je predlagal, naj se jo takoj zopet izroči poljedelskemu komiteju, s čemur bi se preprečilo poraz administracije. Ta akcija pa je bila zavlečena vsled predloga kongresnika Maddena, republikanec iz Illinois, naj se zbornica odgodi v znamenje rešpektu do zamrlega senatorja McCormicka.

Administracijska odredba, katero je zavrgla zapadna skupina kongresnikov, je določala komisijo petih, ki bi imeli polnomoč registrirati ter izdajati licence za združene farmerske organizacije, obenem s polnomočjo, da pregledujejo knjige teh organizacij. Vsaka kooperativna farmerska družba, ki bi se ne dala registrirati, bi se izpostavila nevarnosti preiskave.

Farmerska skupina je izjavila, da noče nikake take regulacije in da bi bil namen te regulacije kontrolirati farmerske združene organizacije v interesu prekupecev in barantačev z živili.

Kongresnik Tinscher iz Kansasa je bil glavni zagovornik administracije. Rekel je, da je namen poraziti administracijski program s tem, da se porazi predlog in da bo zbornica sama odgovorna za poraz poljedelske zakonodaje.

Kongresnik McSwain iz South Caroline, je opozoril na dejstvo, da je bilo dosti časa za predložitev bančne predloge in debato o njej, in hotel je vedeti, zakaj je bilo na drugi strani potrebno zavleči do zadnjega trenutka farmersko zakonodajo.

Kongresnik Dickinson, ki je trdil, da ne odgovarja administracijski problem potrebam farmerjem, je izjavil, da nočejo farmerske kooperativne organizacije sredstev, katere se jim ponuja.

Ta akcija pomenja poraz celega administracijskega poljedelskega programa, soglasno z nazeri izkušenih članov kongresa. Kooperativna predloga je pomenjala prvi korak in poraz te predloge se smatra usodopolnim za preostali del administracijskega programa.

Amendment k Dickinsonovi predlogi, katerega je predložil kongresnik Jones iz Texasa, bi izvil farmerske kooperativne organizacije iz delovanja Shermanove proti-trustne postavbe.

Poraz administracije je bil posledica kombiniranja sil demokratov, članov farmersko-delavskega bloka, vstašev iz Wisconsin ter republikancev, ki so člani farmerskega bloka.

V administracijskih krogih so vedeli približno že vnaprej, da ne bo imela administracijska predloga dosti sreče v kongresu, a poraz jih je vendar precej poparil.

Novice iz Slovenije.

Operni ravnatelj Frid. Rukavina ponesrečil.

Pred nekaj dnevi je ravnatelj Rukavina na temnem opernem odru padel in si poškodoval koleno. Prepeljan je bil v bolnico.

Zlato poroko

je praznoval Karol Goršič, čevljar v Zvonarici ulici.

Umrli v Ljubljani.

M. Lidvina Purgaj, šolska sestra, prednica Marijanišča, 64 let; Viktor Gorše, tovarniški delavec, hiralce, 26 let; Stefanija Homovec, mizarjeva hči, 6 tednov; Ivana Leopold, zasebnica, 68 let.

Smrtna kosa.

V Ljubljani je preminula Kristina Kazafura, vdova nadučitelja.

Umrli je tragične smrti v Trbovljah Alojzij Bivič, strojevodja držav. železnice. Prišel je po nesreči pod vlak, ki ga je popolnoma razmesaril.

V Makarski v Dalmaciji je umrl Ivan Moranc, bivši gostilničar v Novem mestu. Dosegel je visoko starost 82 let.

V Bohinjski Srednji vasi je umrl podpredsednik tamonje kr. organizacije JDS. Rudolf Grobeteck.

V St. Vidu pri Grobelnem je umrla dne 30. januarja posestnica Julka Goleževa, vrla in pridna gospodinja ter skrbna mati.

Zasledovan vlomilec.

Pred kratkim je prišel v Kopivno Franc Pesjak iz Trabu nazata pri Velikoven na Koroskem, kjer ima njegova žena posestvo in vlomil v koč pastirja Aleša Plevnika na Anuovi plani. Tu je pobral več razne obleke, čevljev in perila, 48 škatlic sahanov in drugih stvari in skupni vrednosti 1500 dinarjev. Naslednjega dne je prišel Pesjak skrivoma v hišo posestnika Jakoba Kunčka v Sv. Jakobu ter tam izvršil posilstvo na slaboumi dekli, nato pa neznanokam izginil.

Himen.

Jože Šuštarčič, učitelj v Cerknici se je poročil s Pavlo Lavričovo iz Cerknice.

Vlom v Mengšu.

Pred nekaj dnevi so neznani zločinci vlomili v izložbeno okno trgovine Helene Ručigaj v Vel. Mengšu ter pokradli dosti manufakturnega blaga.

Gluhomem tat.

Pri posestnici Mariji Jagodic v Luki pri Mengšu se je zgasil nepoznan gluhomem človek. Prosil je za prenočišče in se podpisal za Stjepana Mlinariča iz Otočca pri Liki. Posestnica mu je prenočišče dovolila, za kar pa se muce ni izkazal prav nič hvaležnega. Pokradel ji je namreč več obleke, nato pa v noči neznanokam pobegnil.

Tragična smrt sodnega svetnika I. Pogačnika.

Te dni se je raznesla po Kranju vznemirajoča vest, da pogrešajo sodnega svetnika Ivana Pogačnika, katerega je poznal ves Kranj in tudi okolica in ki je bil povsod zelo priljubljen in cenjen. Pogačnik je hodil vsak dan redno na sprehod in se vsak večer tudi redno vračal. Te dni pa je priletel domov le njegov zvesti spremljevalec, mali foxterrier brez gospodarja. Na vse zgodaj so obvestili orožništvo in policijo, ki je šla takoj poizvedovat po pogrešanem.

Med tem ko je žandarmerija iskala, je neki mlinar slučajno opazil pri vodnih grabljah nad zgradbo Majdičevega mlina utopljene, ki je stal navpično, pritisnjen k grabljam. Obvestil je takoj okoličane, ki so nesrečnika izveleli in spoznali v njem pogrešanega Ivana Pogačnika. Ljudje so skušali pojasniti zagonečo nesrečo. Preiskali so obrežje kanala, a niso našli ničesar. Nad kamnom, kjer se odepel od savske struge, pa so našli na obali utopljeneč čepalnik in palico. S tem je bilo vse pojasnjeno: deželni sod. svetnik je imel navado, da se je šel redno sprehajati proti Naklemu in se nato vračal po Savskem drevoredu. Ker je večkrat trpel na hudem glavobolu, je med sprehodom stopil večkrat k Savi in si z vodo hladil čelo. Tako je moral biti tudi usodnega dne.

Peter Zgaga

Pred kratkim je bila izdana statistika o nesrečah v premogovnikih.

Človeku se jeze lasje, ko čita te strašne številke. V tem rovu jih je zakopanih petnajst, v onem trideset, posamezni slučajji so pa na dnevnem redu.

Marsikoga bi bilo mogoče rešiti, če bi imeli reševalci dovolj sredstev, priprav in moralne podpore.

Ameriško časopisje omenja nesreče v premogovnikih kar mimogrede. Kitajcem, ki se v daljni Kini ponesrečijo vsled povodnji ali potresov, posvečajo ameriški listi dosti več pozornosti.

Če je v zasutem premogovniku zaprtih trideset premogarjev žrtev neizprosne kapitala, je po par dneh v ameriških listih natisnjenih o tej grozoti komaj trideset vrstic.

Toda kaj se hoče, okusi so različni.

V državi Kentucky je živel pred kratkim človek po imenu Collins, ki je do svojega šestintridesetega leta živel na očetove stroške in ki ni vse svoje življenje zaslužil z delom svojih rok niti drobljane kruha.

Nekega lepega dne se je odpravil svojevoljno v podzemsko jamo in v nji običal.

Po Ameriki je bolj završalo kot je završalo ob izbruhu svetovne vojne.

Iz vseh strani so hodili ljudje v dočeni kraj zijala prodajat. Samo nekega nedeljskega jutra jih je prišlo dvajset tisoč.

Najboljši janski strokovnjaki so bili pozvani na lice mesta. V jami so postavili radio-aparat, na katerem so posebni zdravniški izvedenci poslušali, kako utripuje zajetemu Collinsu sree.

Delavci so začeli kopati navpičen rov. Oblasti so izdajale posebne bulletine. Časopise je izhajalo v posebnih izdajah.

Vse to je trajalo šestnajst dni. Končno so dospeli do Collinsa, — do mrtvega Collinsa.

Ne rečem, da je treba poskusiti vse, kar je v človeški moči, da se reši eno samo človeško življenje.

Pravim pa, da bi bilo število ponesrečenih premogarjev dvakrat ali trikrat manjše, če bi se oblasti že vsaj napol toliko brigale za ponesrečence kot so se za Collinsa, ki je šel prostovoljno v smrt.

Človek se mora neprestano učiti in študirati.

Zaenkrat poznamo dve vrsti učenja ali študiranja. Nekateri študirajo knjige, nekateri pa ljudi.

Tisti, ki knjige študira, ve, kakšen bi moral biti svet.

Tisti, ki pa ljudi študira, ve, kakšni so ljudje.

Siri so uspehi znanosti na vseh poljih. Posebno na polju elektrike in medicine.

Tako se je naprimer pred kratkim pojavil učenjak, ki pravi, da se mu bo posrečilo podaljšati povprečno človeško življenje za petdeset let.

Nekateri bi morali res petdeset let več živeti, da bi mogli poplačati vse svoje dolgeve.

Ali ni čudno, kako dosti časa potrošijo nekateri ljudje, ko pripovedujejo onim, kateri jih hočejo poslušati, koliko dela imajo.

Začetkom leta je odšlo iz Amerike sedem ekspediciij v divje kraje Afrike, Azije in Južne Amerike.

Ekspedicije bodo veljale na stotisoče dolarjev. Znanstveniki bodo preiskali tamošnje živali, ljudi in njihove običaje. O tem, kar bodo videli in pronašli, bodo napisali cele knjige.

Še dve ekspediciji, bi bili potrebni, pa ne v Afriko ali v Azijo, pač pa v dvoje silnojskih mest.

Prva naj bi preiskala položaj v Herrinu, druga pa Kovertovo gospodarstvo v Chiesgu, Ill.

Jugoslavija irredenta.

50-letnica političnega društva "Edinosti" v Trstu.

Dne 2. februarja je poteklo 50 let, odkar se je ustanovilo v Trstu politično društvo "Edinost".

Predsedniki so bili: dr. Rizjak, Našberger, Mandić, Gorjup, dr. Ribar in za njim predseduje društvo dr. Wilfan. Dolga doba pol stoletja v boju za narodne pravice! Koliko truda in napora, pa tudi šestokrat sijajnih uspehov po hudi borbi, včasih pa je bilo še tako pravično in pošteno prizadevanje zama, ker je pritisnil avstrijski režim, ki je poznal za primorske Slovence v glavnem le krivico. Ali kljub temu se je tržaško Slovenstvo v predvojnem času dvigalo že visoko, prišla pa je vojna in z njo nova doba v življenju ob Jadranu. Nastopa čas nove obrambe Slovenstva in treba, da se vrši z eno prevdarnostjo in žilavostjo, ki sta dičili doseganje delovanja političnega društva "Edinosti". — Naš rod ob Adriji ne izumrje, le krepko na delo! Politično društvo "Edinost" je raztegnilo svoj delokrog na vso državo, zato pa naj stopijo pod njegove prapor in pod njim naj trdnostje vsi, ki se bore za bodočnost Slovenstva ob sinjem našem morju!

V šestih letih Italijani?

V rimskem senatu je govoril senator Tolomei o šolskih razmerah v Padižju. Pohvalil je sedanjo šolsko politiko in izrekel svoje prepričanje, da postanejo v šestih letih drugerodni otroci Italijani.

Tekom enega leta so dosegle ljudske šole take uspehe, da se lahko pričakuje taka "asimilacija" v najkrajšem času.

Enako kakor o Padižju mislijo gospodje Tolomeie vrste seveda tudi o Julijski Krajini. V šestih dneh! Malo zgodaj je to? Nam se zdi, da poteče nebrojokrat po šest let, pa še ne bo konca drugorodev!

Iz Rihenberka

je odšel na Štajersko službovat duhovnik Leopold Arko, ker mu oblast ni hotela dati italijanskega državljanstva.

V Idriji

je sedaj polno brezposelnih rudarjev, ki imajo majhno plačo. Že nekaj dni se mudi v Idriji komisar za rudnik. Pri njem je bila deputacija rudarjev, ki je opozarjala na brezposelnost, katere bi se prav lahko odpravila, in na nizke plače rudniškega delavstva. Deputacija je prosila nujne odprave.

Slovenščina mora izginiti tudi z grobnih spomenikov!

Namenski goriškega župana Verignassi je zdel odlok, kateri zabranjuje napis na grobnih spomenikih v kakem drugem jeziku, izveniš v italijanski in latinščini. Tekom letošnjega leta se morajo popraviti vsi grobniki napisi v tem smislu. Slovenci to-

Avstrijsko italijanstvo.

V Primorju je bilo že skozi stoletja nekaj italijanskega življa, tako zlasti ob istrskem obrežju, v Trstu in Gorici. Ako bi se bile stvari normalno razvile, bi bilo to italijanstvo upadalo, ali avstrijska politika ob Adriji je tlačila Jugoslovane k tlom in gojila ter širila italijanstvo, katero se je vedno bolj zajedalo v jugoslovansko ljudstvo. "Skafat" je bil zaničevan, "Italijan" pa je dosegel pri politični, deželni, mestni in obrtni oblasti z lahkoto, kar je hotel. Tako je rastle italijanstvo posebno v Trstu in se množilo z odpadniki iz našega ljudstva. Kakšno pa je današnje italijanstvo v Primorju? Nič se ne motimo, ako rečemo, da je 80 odstotkov Italijanov jugoslovanske in le 20 odstotkov čiste italijanske krvi. Predvojna izobrazba italijanske inteligence je bila nemška. Koliko pa jih je, ki poznajo italijansko literaturo? Srednji in nižji stanovi so pri demonstracijah kričali, da so Italijani, ali si čer ni bilo nič italijanskega na njih, izobrazba neznatna. Besni so pa bili in hoteli so velja, za boljše Italijane nego pravi, oni puro sangne in doma iz kraljestva, ki so se včasih čudili, kako da so divji ti njihovi bratje v Avstriji.

Ali poturica je hušji od Turka. "Piccolu" ne gre v glavo, kako da v starih provincah še vedno rabijo ime "austriatico", za primorskega Italijana, katero zveni kot psovka, in hoče dopovedati Italijanom v starih provincah, da so vsi Italijani enaki in ni razlike med njimi. Tega pa jim ne bo mogel dopovedati, ker se razlika občuti pri vsakem stiku med njimi. Primorski Italijan je plod avstrijske politike in šole, dočim je oni iz starega kraljestva vzrastel v italijanski kulturi in italijanskemu duhu. To je neizpodbitno. V Primorju se šele pričinja italijansko izobraževanje in prihodnja italijanska generacija iz Julijske Krajine bo mogoče veljala v starih provincah za bolj italijansko nego sedanja. Potem pa je tudi v dialektih taka razlika, da se Tržačen in Italijan z juga ne moreta pogovoriti med seboj. Je že verjetno, da ni ljube Italijanom v Primorju, ako jih oni iz kraljestva psujejo z "austriaco", toda ako pomislijo na svojo preteklost in na svoj rodni izvor, morajo izprevideti, da se opira sodba, prihajajoča iz starih provinc, na zgodovinska dejstva, ki so pač taka, kakršna so!

Gospodarska zadruga

za goriško okolico so se na sestanku načelstva in odborov bavila z raznimi svojimi nujnimi zadevami. Zadruga ima zastopati vse gospodarske koristi okoličanskih kmetovalcev in se znova oprijeti izvoza, kakor pred vojno. Napovedani so sestanki po okolici.

Naša želja je—

da Vas z dejanji, ne z besedami prepričamo, kako koristno je za Vas, ako se za Vaše bančkovne posle poslužujete našega posredovanja.

ZA DENARNE NAKAZNICE
v dolarjih, dinarjih in lirah,

ZA VLOGE NA "SPECIAL INTEREST ACCOUNT"

katero obrestujemo na 4% na leto in katere so sigurno naložene.

ZA POTOVANJE V DOMOVINO IN POVRATEK

kakor za vse druge bančne posle

obrnite se s popolnim zaupanjem na poznano

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

ANTHONY BIRK

HIŠNI IN SOBNI SLIKAR IN DEKORATOR

PROJEKCIJE VANKO V TO STRUKTO SPADAJOČE DOLO.
BOJAKI, PREDNO ODDASTE DRUGEMU NAROČILO, VPRAŠATE
MENE ZA CENO.

350 Grove Street Ridgewood Brooklyn, N. Y.
Telephone: Jefferson 6253

Brezuspešni napori indijskega voditelja.

Indijski voditelj Gandhi, ki je bil svoječasno upanje več stotilijonskega indijskega naroda, se je začel smešiti s svojimi proglašeni v pozivi. V gotovih ozirih je podoben voditelju hrvatskih republikancev, Radiću. Gandhi je izboren govornik in njegovi govori navdušijo vse poslušalce.

V politiki in v verskem življenju postanejo duševno bolni in nenormalni ljudje včasih ne le voditelji, temveč imajo na ljudske mase večji vpliv, nego zdravi, nadarjeni in trezni možje. Tak slučaj imamo tudi pri nas, kjer drvi večina hrvatskega naroda za navadnim pustolovcem in strahopetcem Radićem, o katerem v celotno inozemstvo, da nima koleškov na pravem mestu. Ali taki nenormalni voditelji se ne obdržijo na vrhu, eu svoje slave. Vendar pa je že samo dejstvo, da se za nekaj časa tako visoko vspno, najzanimivejša polje za socialno psihijatrijo. Takega nemoralnega voditelja ima Indija tj. Gandija, ki so ga ljudske množice do zadnjega časa v pravem pomenu besede oboževale, videc v njem božjega mazičenja.

Pred nami je junak, ki je bil še nedavno za 200 milijonov ljudi posebljeni narodni pokret. Gandhi je bil evropsko vzgojen, govori perfektno angleško in se je pripravljal celo na advokaturu. Ali pred 10 leti se je naenkrat otresele ne le evropskih idej, nego tudi evropske noše. Tako smo videli asketa v duhu orientalskih legend. Gandhi se je hranil samo z rastlinsko hrano in še to je vžival v zelo neznatnih količinah. Presečil se je k najbednejšim kmetom. Kmalu je zaslovel ne le kot politični voditelj, ki se bori za neodvisnost Indije, nego tudi kot prorok in svetnik. Kamor je prišel, so poklekali ljudje v prah, ki se ga je dotaknila njegova bosna. Z njegovim imenom je združilo priprosto ljudstvo neštete čudeže. Njegov vpliv na miselnost Indijcev je bil neizmerno. Ta fakt so priznavali najzagrizenejši proroki nasprotniki. V njegovi osebi je našlo 200 milijonov ljudi voditelja, ki so ga smatrali vsi za nekako božanstveno bitje. "Poznavalec življenja in razmer na vzhodu dobro vedo, kaj pomeni tak voditelj," je pisal leta 1921 iz Kalkute Parsival v London. "Gandhi je asket, ki mi nikakor ni mogoče očitati zahrbnosti ali častihlepnosti. Navzle temu, da v njegovih govorih in dejanjih ni logike, ne zdravega političnega smisla, so se mu morali vsi indijski narodni voditelji umakniti." Kadar Gandhi govori, se vedno skliče na indijsko mitologijo in indijske svete knjige. V tem ima mnogo skupnega s hrvatskim tribunom Radićem, ki tudi lovi kmetje na indijsko mitologijo in indijske svete knjige. V tem ima mnogo skupnega s hrvatskim tribunom Radićem, ki tudi lovi kmetje na indijsko mitologijo in indijske svete knjige. V tem ima mnogo skupnega s hrvatskim tribunom Radićem, ki tudi lovi kmetje na indijsko mitologijo in indijske svete knjige.

V privatnih pogovorih je Gandhi miren, kadar pa govori javno, so njegove besede kakor iskre, ki razvnamejo in navdušijo vse poslušalce. Radi njegovega asketizma in dozdevne božanstvenosti ga imenujejo v Indiji Mahatma. Tako so se poveljevali v Indiji proroke bramine, ki se jih je dotaknil plašč starodavnih, od Boga navda hujenih modrijanov. Tako je slika narodnega voditelja, pred katerim so Angličani nekaj časa trepetali, ne da bi si ga upali dotakniti.

Kaj uči Gandhi? Naj izgine osvražena zapadna civilizacija! Indija se mora vrniti v one davne čase, o katerih govore svete knjige. Šele tedaj zavladava v Indiji mir in kraljestvo ljubezni. Narodi se morajo združiti, sicer ni mogoče izgnati Angležev. Vsa nesreča sedanje Indije je posledica tega, da se je dežela izneverila svoji civilizaciji in skuša osvojiti civilizacijo zapadne Evrope, ki jo je božanstvo proklelo. Indija se mora vrniti k svoji preteklosti, k srečnim časom svetih knjig in velikih kraljev, ko je vladala modrost in mir. Angleži morajo izginiti iz Indije, da ne ostane o njih sluha ne duha. Tega cilja Indija ne more doseči z orožjem, pač pa s silo svojega duha. Oboroženi upori bi bili po mnenju Gandija mogoči le tedaj, če bi se pojavilo 10 milijonov

Indijcev, sposobnih vzeti oblast v svoje roke. Za izgon Angležev iz Indije tako uči Gandhi — zadostuje bojkot vsega, kar diši po zapadni civilizaciji. Naj zapuste vsi uradniki — Indijci svojo službo, naj se odrečejo vsi domačini angleškim titulom in častnim naslovom. Odvetniki naj prenehajo uradovati in sodišča naj ne sodijo domačinov. Tako, je oznanjal Gandhi, se angleška oblast v Indiji kmalu sesuje v prah.

Neprestano je oznanjal ta prorok velike ideje, vendar pa se nobeno njegovo prorokovanje ni izpolnilo. Ko je bil deloma že razočaran, je začel pozivati na bojkot tudi sodišča. Vražja zapadna civilizacija se pončuje na šolah in na univerzah, zato ne smejo učitelji in profesorji nič več od šole. In če bo trajal bojkot devet mesecev — je prorokoval Gandhi — propadejo gnezda satanske civilizacije v Indiji, a na njihovem mestu vzklijejo narodne šole, o katerih govore svete knjige. Indijci ne smejo nositi oblek iz blaga narejenega na Angleškem. Ljudstvo naj se odpove sladkorju in čajniku, ker so plantaze v Indijah v rokah angleških kapitalistov.

Ko je prišel 1921. v veljavo novi zakon o deželnih izborih v Indiji, je proglasil Gandhi drugi zakon bojkota. Čemu potrebuje Indija deželne zbornice? je vpraševal prorok. Parlament je neplodovitna žena, ki nikoli ne more roditi deteta. Sama matrica parlamentarizma, poslaniška zbornica na angleškem, je prostitutka, ki jo vzdržuje ministrski predsednik. Če bodo Indijci bojkotirali volitve v deželne zbornice, postane Indija v 11 mesecih popolnoma neodvisna. In res je prišlo do tega bojkota volitev, toda prorokovanje se ni izpolnilo.

Slednjič je nastopil prorok na indijskem narodnem kongresu v Balamu, ker je bil izvoljen za predsednika, s programom, ki je tudi njegovim pristašem jasno dokazal, da imajo opraviti s duševno bolnim človekom. Gandhi je namreč pripisoval vso narodno nesrečo temu, da pošilja Lancashire v Indijo voleno blago in platno. "Imenujem početje Lancashire nemoralno, ker je platno uničilo domačo industrijo v Indiji in spravilo na beraško palico milijone kmetov," je izjavil predsednik kongresa Gandhi. Angleška vlada se drži v Indiji s tem, da pošilja Lancashire svoje izdelke. Zato je jasno, kaj je treba storiti. Treba je enostavno bojkotirati lancashire platno. Vsi Indijci naj nosijo samo domače tkanine, nakar bo Lancashire in z njimi tudi angleške vlade v Indiji kmalu konec. Prorok gre v svoji duševni zmedbi še dalje. Občinske volitve, pravi, so nesmisel, ker izvirajo od hudica. Politčne pravice pripadajo samo onim, ki so si sami napravili blago za obleke. Gandhi napoveduje dobo, ko zapuste Angleži Indijo. Pravi, da napoči ta veliki trenotek takrat, ko bodo imeli vsi domačini svoje tkanice. Tako vidimo, da je Gandhi, o katerem se je zadnje čase toliko pisalo in govorilo, navaden demagog in verski fanatik s prav pičlimi duševnimi zmognostmi.

Sedemtisoč županov je pogostil španski kralj Alfonz XIII. ob proslavi, njemu v čast prirejeni. Ob tej priliki jim je pripovedoval, da se smatra skrbnega očeta vseh Špancev in pozval jih je na delo, da prisije solnce Španije na vrhunske slave. Govoril je tudi diktator De Rivera in razlagal dobroto, ki jih vživa ljudstvo pod njegovo vlado.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

NATANČNO PO UZORCU

Miss Mary B. Forbes je dala na svojem posestvu v Milton, Mass., zgraditi baš tako hišo, kakršna je Lincolnova rojstna hiša v Hodgenville, Ky. Otvorjena je bila na Lincolnov rojstni dan dne 12. februarja.

Pravice zakonskih v sovjetski Rusiji.

Izdan je bil nov zakonski predlog o poroki in varstvu. Vsak moški, ki je dovršil 18 let, se sme poročiti. Dekleta so godna za možitev po dovršitvi 16. leta. Zakonska zveza nima nobenega vpliva na državno pripadnost.

Ljudski komisar za pravosodje izdal nov zakonski predlog o poroki, varstvu in skrbstvu. O predlogu se je te dni razpravljalo tudi v sovjetu ljudskih komisarjev in bo izdelan načrt v najkrajšem času uzakonjen in publiciran. Po novih določbah se bo smel poročiti vsakdo, ki je dovršil 18 let, dekleta pa že po dovršitvi 16. leta. Zakonska zveza postane pravno veljavna s prosto registracijo pri merodajnih oblastih. Cerkvene poroke država ne prizna. Registracija pa ni dovoljena, ako je kateri izmed zaročencev slaboumen ali duševno bolan, nadležni dovoljeno sklepanje zakonskih vezi med brati in sestrami in krvnimi sorodniki v ravni liniji. Mož in žena smeta nositi skupno ime, hko to izrecno zahtevata pri registraciji poroke, sicer ohrani vsakdo svoje staro ime. Zakonska zveza nima nobenega vpliva na državno pripadnost. Premoženje, katero si pridobi zakonska dvojica tekom življenja, pripade oboema. Ako eden zakoncev ni sposoben za delo in za svoje preživljanje nima potrebnega zaslužka, tedaj je za delo sposoben zakonski drug dolžan, da podpira svojega nesposobnega zakonskega druga. Ločitev zakona je vsak čas mogoča.

Ako postane noseča kaka žena, ki ne živi v registriranem zakonu, tedaj ima pravico, da naznani o blasti tistega, ki je radi svojega čina dolžan podpirati njo in otroka. Označeni oče more v roku 11 dni vložiti pritožbo. Ako zamudita rok, tedaj se smatra postavno za zakonskega očeta. Ako se dokaže ali ako ugotovi sodišče, da je žena v kritičnem času občevala z večimi moškimi, tedaj so vsi dolžni nuditi ji potrebno materialno pomoč.

Roditeljske pravice so v glavnem dolžnosti napram otrokom. Ako roditelji ne izpolnjujejo teh dolžnosti, ima sodišče pravico, da jim odvzame roditeljska prava. Vse korake glede vzgoje otrok ukrenejo starši sporazumno. Ako se ne morejo sporazumeti, odloči krajevni varuh. Roditelji so tudi dolžni šolati svoje otroke ali pa jih izučiti v primerni obrti, ne morejo pa brez sporazuma sklepati dogovorov za delovno izkoniščanje otrok. Ako roditelji morata vzajemno skrbeti za vzdrževanje otrok. Ako roditelji zanemarjajo svoje dolžnosti ali zlostavljajo otroke, jim more sodišče odvzeti otroke ter jih izročiti v zaščito varuha. Na drugi strani pa so tudi otroci dolžni skrbeti za svoje roditelje, ko pridejo v stisko in postanejo nesposobni za delo. Ako je to nemogoče, tedaj preide ta dolžnost na brate in sestre ter najbližje sorodnike. Adopecija je dovoljena samo v interesu otrok. Če je otrok dovršil 10. leto, odločuje samo o svoji adopeciji.

Nov zakonski predlog je v gotovih ozirih dober, ima pa nebroj hih, ki bodo gotovo povzročile v ruskem rodbinskem življenju velik kaos. V glavnih določbah se nanaša na splošno veljavne zakone v civiliziranih državah in je vsekakor daleč, daleč od fantastičnih nazorov, ki so jih komunisti pridigovali glede ureditve rodbinskega življenja. Tudi v tem vprašanju se je zopet enkrat pokazala praktična nemožnost, izvesti komunistične utopije v realnem življenju.

VÍSEK DUŠEVNIH VPLIVOV

Znano je, koliko duševne moči imajo ptice selivke, ki na zimo odlete na jug, da bi v mrzlih krajih ne poginile lakote. Nekatere teh ptic preletijo nad 3000 km brez daljšega odpočitka. Splošno prevladuje mnenje, da se nekatere ptice pred selitvijo vadijo v trajnem letanju, kakor športniki, posebno se ti trdi glede štorčel, lastavice in škorcev. Znanstveniki pa trdijo, da je to letanje le posledica nemira, ki se loti vseh seliv pred odpotovanjem. Neumerno je, kako zmorejmo tako dolgo pot celo slabi letalci, kakor so nekatere potapljači, kar dokazuje, da selivke razvijajo nenavadno moč, vztrajnost in neutrujenost.

Tudi človeško truplo kaže velikanski razvoj moči, kar se posebno pokaže pri vroćinskih boleznih, ko mora organizem premagati mrzlico, da se telo zopet greje do vroćine in potenja. Sportniki poznajo sledeči pojav: "Ako pri napornem tekanju, veslanju ali pri drugih telesnih vežbah pridejo ob sapo ter jim moči pojemajo, nastopi mahoma čustvo olajšave, da morejo nepričakovano delo zopet nadaljevati. Temu pojavu pravijo sportniki "mrtva točka", Angleži pa "sveže dihanje". Marsikateri potniki postanejo fanatiki, ki gledajo ves svet le z vidika športa. Njihove visoke uspehe je pripisovati torej takemu enostranskemu duševnemu vplivu.

Celo Hlinka obsoja Radića.

Znani voditelj slovaških klerikalev Hlinka, ki ga primerjajo mnogi češki listi z Radićem, je povedal te dni svoje mišljenje o Radiću in Hrvatih. "Razmere, v katerih žive Slovaki," je dejal Hlinka, "so slične razmeram na Hrvatskem. Oba naroda sta avtonomistična. Ali politično nazirajo slovaških klerikalev se ne krije z idejami Radićeve stranke. Naš ideal ni seljaška republika, nego avtonomija Slovaške v okviru čehoslovaške republike. Obsojam Radićevu potovanju v Moskvo. Osebnim nisem nikoli občeval z Radićem in ga tudi ne poznam. Zdi se mi, da je njegov program preveč radikalen. Nikakor ne morem odobravati, da se je Radić izognil odgovornosti s strahopetnim begom. Pačeva nasilna sredstva ne bodo mogla zlomiti hrvatskega narodnega pokreta in Radić zavzema kmalu v notranji politiki Jugoslavije vodilno vlogo.

Drzno razbojništvo v Jugoslaviji.

Iz Čazme poleg Belovara poročajo:

Dne 23. januarja ob 8. uri zvečer je bil napaden odvetnik dr. Anton Kešer iz Čazme od tolpe razbojnikov, broječe 25 mož.

Dr. Kešer se je nahajal v svoji vil, ki leži nekoliko izven ljudske naselbine v vinogradu. Poznavajoč nevarnost, ki bi utegnila nastati v sedanjem času pri odprtih vratih, je odvetnik svojo vilo skrbno zaklepal in zapiral. Razbojnik so to vedeli in so se na napad očividno izvrstno pripravili. Počakali so, da je služkinja zvečer šla k vednjaku po vodo. To priključilo so izkoristili. Sedem maskiranih roparjev je vdrlo v kuhinjo, ostalih 18 razbojnikov je ostalo pred vilo na straži. Sedmorica, ki je prodira v stanovanje, je začela takoj preiskovati sobe in ko je hotela odvetnikova žena klicati na pomoč, je morala umolkneti, ker so ji napadaci zagrozili, da je na mestu ubijejo, če da le glas od sebe.

Tolpa je nato navalila na odvetnikovo ženo in njeno hčerko. Odvetnik se je medtem razgovarjal v zgornjih spratih vile s svojim koncipijentom dr. Boškčićem. Ker je odvetnik že prilično star mož (73 let), so razbojniki skušali one sposobiti za odpor mlajšega koncipijenta. Ustrelili so takrat proti njemu s puško. Dr. Boškčić je padel ranjen na tla. Nato so začeli ropati. Odvetnika so oropali za vse, kar je imel pri sebi. Odprli so omare, pobrali obleko, perilo, denar, dragocenosti in niti posteljnine niso pustili na miru. Potem so vrgli odvetnikovo ženo zanko okoli vratu ter se jo na zadrgi vodili iz sobe v sobo in zahtevali, da jim pokaže, kje je denar. Žena se je izgovarjala, da denarja ni v hiši. Odgovor na to pojasnilo je bil zelo krut. Neki razbojnik je napelil proti njej puško in ustrelil. Da se ni pravčasno umaknila, bi bila gotovo obležala mrtva, tako pa je krogla odletela v stran, in razbojnik so se nato podali na nadaljno ropanje, ter so se pri tem posluževali velike sekire, s katero so odpirali omare in predale.

Ko je tolpa preiskala vso vilo, se je spravila zopet nad starega odvetnika ter zahtevala od njega, da jim da še denarja. Posebno so pritiskali nanj, da bi jim povedal, kje se nahaja njegova blagajna. Ko je dr. Kešer odgovoril, da blagajne nima, ga je eden izmed razbojnikov udaril z revolverjem po glavi. Potem so se roparji spravili nad koncipijenta, ki je ležal na tleh s povezanimi rokami in okrvavljen. Slekli so ga in sezuli ter mu vzeli listino. Ko so bili gotovi, jim je dr. Boškčić dejal: "To bi bili lahko dobili tudi brez brutalnega nasilja. Saj veste, da sem revež in da moram skrbeti za ženo in petero dečev." Razbojnik, kateri ga je okradel, mu je nato odvrnil, da obžaluje svoje postopanje, toda se je opravičeval, da spada tako početje k njegovemu poklicu, kajti njegova tolpa, je dejal, je veča slovite Čarugove družbe.

Najbolj zanimivo pa je bilo obnašanje dveh odvetnikovih služkinj napram roparjem. Mlajša služkinja je pozdravila vsakega razbojnika, ki je prišel v hišo, s besedami: "Poljubljam roko," starejša pa se je v strahu skrila pod velike mečke, kjer je počakala, da so razbojniki odšli. Po opravljenem ropu so razbojniki poseleli okoli mize in poveljevali jedi, ki so bile pripravljene na ognjišču.

Dogodek ima tudi svoj tragikomičen epilog. Ko je bil napad končan in so se napadaleci pripravili na odhod, se je prizibal pod vilo ljubček mlajše odvetnikove služkinje. Začel je milo peti pod oknom ter je s tem razbojnike opozoril na svojo navzočnost. Brž sta ga pograbila dva razbojnika in eden ga je slekel. Revež je moral teči domov v največjem mrazu, kar ni bilo posebno prijetno, če pomislimo, da je njegov dom oddaljen od vile cel kilometer.

Vsa godba je vaša na Victrolu

—godba tega trenutka kakortudi vzvišene melodije najvećjih umetnikov, ki so zavedno vtisnjene v Victor rekordih. To godbo lahko danes uživate—in vsak dan—in vašem domu!

Obiščite bližnjega prodajalca Victor izdelkov in zaigral vam bo na kakršnikoli Victrolu — od \$25 naprej kateregakoli teh

Novih Victor Rekordov za Marc.

77897	Strunam Sirota —	Josephine Lamsche in Mary Udovich	10 in. 75c.
77898	Sveta Lucija Planinara —	Milavčevi sestri (Mimi in Josipina)	10 in. 75c.
77911	Slovanski ples Čukariško Kolo —	Balkan Tamburica Orkester	10 in. 75c.
77912	Sonja, Sonja — Leo Baich	Ko gremo čez morje — Léo Baich — J. Skornjak	10 in. 75c.
77915	Na poskok—Polka Taniska—Valček	Hoyer Instrumental Trio	10 in. 75c.
77916	Urno skakaj—Valček Ljubimsko veselje —	Sotis Louis Spehek—Math Arko	10 in. 75c.

Imeti bi morali tudi naslednje Victor rekorde:

77490	Vabilo Pastirček —	Kvartet Slovenija	10 in. 75c.
77810	V Varšavskem ribjem trgu —	Poljska krv	10 in. 75c.
77811	Poljub—Valček Pesem smeja	Charles Capper Henry Klausen	10 in. 75c.
68674	Jelina polka Sladke rožice—Valček	Stahlova Godba	12 in. \$1.25

Geniki na zahtevo brezplačno.

Ali se poslužujete pri igranju svojih rekordov Victor Tungs-Tone Stylusa? Vprašajte prodajalca.

Samo ene vrste Victrole so in izdeluje jih Victor Company — pazite na te Victor tvorniške znamke.

Pred napadom na odvetnikovo vilo je ista tolpa izvršila še en napad. Za žrtev si je izbrala 80-letnega Ivana Smundica v Suharih blizu Čazme. Tolpa je pretepla starca, njegovo ženo in sina, ukradla 1500 in. in nato odšla dalje. Dogodek je seveda zbudil mnogo ogorčenja v belovarski okolici. Orožništvo se je takoj podalo na delo, da izsledijo zločince.

Naglušnost pri starih ljudeh.

O tem piše dr. Gray v "Lanceti": "Naglušnost je najpogostejša in najmučnejša prikazen v poznejši dobi človeškega življenja. Zdravnikova naloga je, da dožene, ali je naglušnost res posledica staranja. Čestokrat so slabemu sluhu vzrok prehladi, ki se dajo ozdraviti. Naglušnost vsled starosti se lahko prične že s 60. včasih pa šele z 80. letom. Napaka prihaja počasi; najprej se izgube viši glasovi. Bolnik ne sliši več ptičjega petja, posebno ne slišijo škrapčevcevega žvrgolenja. Potem pridejo na vrsto tudi nižji glasovi. Omotice ni pri čisti starostni naglušnosti, ako pa se po daljšem od vile cel kilometer.

plakacij na pr. zaplenje notranjega ušesa ali kavnih celic. Pri vsaki naglušnosti je treba preiskati, ako ni v notranjosti ušesa gnojenje ali ušesno maslo, kar se mora odstraniti. Večkrat tičijo vzroki za naglušnost v bolnem nosu, v kroničnih prehladih, poplilih itd. Najprej je torej treba tozadevne napake poiskati in ozdraviti. Pri močni naglušnosti si prizadeti nekoliko pomagajo s posebnim slušalom, ki je napravljeno po načinu telefonskega aparata.

Eksplozija v vlakcu.

V bližini Cluja v Rumuniji se je pripetila te dni močna eksplozija, ki je ranila 23 ljudi. V vlakcu se je namreč peljal uradnik neke šumske družbe v Veliki Varadždin in je imel s seboj pet kilogramov dinamita. Vsled iskre z gorečih cigarete se je razstrelilo vnelo in povzročilo eksplozijo.

Vsakdanja nesreča.

15-letni deček Fran Golobičič v Gorenji vasi je zadel v travi na neki eksplozivni predmet. Zadel je bil v spodnje dele telesa. Sedaj leži težko ranjen v goriški bolnišnici.

PRAVOSODJE V SOVJETSKI RUSIJI

Moskovska "Pravda" poroča o likvidiranju stare sodnijske prakse v Rusiji, katero je odpravil sodrug Larin. Sodniki iz preteklosti se niso mogli otresti starih predsodkov. Ko je izdala sovjetska vlada svoje zakone, so se ravnanje vedno samo po prejšnjih zakonih in se niso ozirali na proletarsko moralo. Vsi tedaj je prišlo do obžalovanja vrednih oslavljenj. Delavec, ki je pretepel svojega gospodarja, je bil obsojen ravno tako, kakor podjetnik, ki je pretepel delavca. Ali pa so na pr. odvzeli stanovanje delavcu, ki se je naselil brez dovoljenja stanovalskega urada. Zdar pa je revizija Larina odstranila za vselej nazadnjaške sodnike. Nova sodnija se temeljito razlikuje od prejšnje. "Pravda" ponosno navaja sledeče zanimive slučaje proletarske justicie.

Neki stražnik je ustrelil, ko je bil v službi, na promenadi znano devico vsled ljubosumnosti. Sodnija mu je zmanjšala kazen na eno petino, ker je bil proletarskega pokolenja. Ista sreča je doletela znanega nasilneža, kateri je bil trikrat predkaznovan in je zagrešil umor iz maščevnosti. Celo delavci tovarne, v kateri je bil namješčen, so prosili oblast s posebnim pismom, naj jih reši tega lopova. Toda sodnija je zopet znižala kazen na eno četrtino, ker je bil zločinec proletarec in ni bil kriv svoje vzgoje. "Živela naša razredna pravičnost", pripominja "Pravda", "doli s hinavsko enakopravnostjo kapitalistične družbe!" — Toda pustimo kazenske slučaje in se obrnimo k bolj nedolžnim zadevam. Znana in stara igralka državne drame je dobila posebno dovoljenje od moskovskega sovjeta, da sme imeti še drugo sobo, kjer se uči in kjer poučuje druge. V isto stanovanje se je priselil delavec in zahteval zase tudi učno sobo. Sodnija mu je svedela udovoljila kot proletarcom, stara buržujka pa je ostala brez sobe in si ne more služiti kruha s poukom drugih, ker nima niti toliko prostora, da bi mogla študirati svoje lastne vloge. Posebno dovoljenje torej ni zaleglo pravni.

In še en res krasen primer razredne zavesti. Neki državljani je srečno kupil usnje ter prosil neko znanko, naj mu priporoči kak kega mojstra. Ta je ugodila znanku; priporočila mu je nekega čevljarja. A čevljar je zapil blago in izjavil pred sodnijo, da je šlo za žganje. Sodnija je upotevala čevljarjevo revščino in proletarsko pokolenje. Znanka pa je morala radi svojega nasveta plačati vrednost zapravljenega blaga — saj je ona priporočila čevljarja.

IZ DEŽELE VENDETTE.

Senator Garofalo je imel te dni v italijanskem senatu, v katerem je razpravljal o strašnem številu umorov, ki so v Italiji na dnevnem redu. Dejal je, da je predvsem kriv zakon strašnih številk, ker le malo kaznuje zločince.

Senator Sarofalo je dejal, da so izvršili Italijani leta 1919.—2500 leta 1920.—pa 5012 umorov. Zadnji dve leti se je število umorov še povečalo, ker so se politične strasti razpasle do neznane višine. Omenjal je, da se navadno kaznujejo morilci s štirimi do petimi leti ječe. Ko zapusti ječnik, je morilec istal isti, kot je bil prej, in se ni mnogo poboljšal.

Mož ima žalibog prav. Menda je ni dželet v Evropi, kjer bi bili umori tako na dnevnem redu kot v Italiji. Do pred par leti je bila posebno na Siciliji in Sardiniji glavni vzrok umorov krvna osveta.

ALI VESTE, —

da je bilo od julija do 3. oktobra prijavljenih 13 zločinov v Zbirnem državnem 588 oseb? Ali veste, da so kazni spominjale, da je čisti turški topak v Helmaru boljše kakovosti kot oni v drugih državah?

Knjigarna "Glas Naroda"

MOLITVENIKI:

Duša popolna 1.—
Marija Varhinja:
v platno vezano 70
v usnje vezano 150
v fino usnje vezano 170

Rajski glasovi:

v platno vezano 70
v usnje vezano 110
v fino usnje vezano 150
v fino usnje vezano 170

Skrbi za dušo:

v platno vezano 80
v usnje vezano 165
v fino usnje vezano 180

Sveta Ura:

fino v platno vezano, z debeli-
mi črkami 90
v usnje vezano 160

ANGLEŠKI MOLITVENIKI:

(ZA MLADINO.)

Child's Prayerbook:
v barvaste platnice vezano 30
Child's Prayerbook:
v belo kost vezano 110

Key of Heaven:

v usnje vezano 70
Key of Heaven:
v najfinjši usnje vezano 120

(ZA ODRASLE.)

Key of Heaven:
v fino usnje vezano 150
Catholic Pocket Manual:
v fino usnje vezano 130

Ave Maria:

v fino usnje vezano 140

POUČNE KNJIGE:

Prva čitanka trdovez 35
Angleško-slovenski slovar
(Dr. Kern) 500

Angleška služba ali nauk kako naj
se k sv. maši streže 10
Dva sestavljena plesa: četvorka in
beseda spisano in narisano 35

Govedoreja 75
Domači zdravnik po Kneippu 125
Domači živnozdravnik 125

Jugoslavija, Melik 1 zvezek 150
2. zvezek 1—2 snopič 180
Kubična knjiga ali hitri računar za
trgovce z lesom 100

Knjiga o lepem vedenju,
Trdo vezano 100
Kako se postane ameriški državljani 15

Knjiga o dostojnem vedenju 50
Katakizem (veliki) 40
Mlekarstvo s črticami za živinorejce 75

Nemško angleški tolmač 60
Največji spisek ljubavnih pisem 80
Nauk pomagati živini 60

Najboljša slovenska kuharica z mno-
gimi slikami, obsega 688 strani 500
Naša zdravila 50

Nemško slovenski besednjak Wolf-
Cigale, 2 knjigi trd. vez. 700
Nemščina brez učitelja —

1. del 30
2. del 30
Pravila za oliko 65

Psihične motnje na alkoholski pod-
lagi 75
Praktični računar ali hitri računar 75

Praktični sadjar trd. vez. 300
Poljedelstvo, Slovenskim gospodar-
jem v pouk 35

Ročni slovensko-angleški in angle-
ško-slovenski slovar 80
Sadno vino 50

Slovensko-nemški besednjak Wolf-
Peteršnik 2 knjigi 1000
Sadje v gospodinjstvu 70

Slovensko-angleški slovnica, s slovar-
jem, trdo vezana 150
Slovenska slovnica za srednje šole,
(Brenčnik) 1.—

Slovensko-italijanski in Italj.-slov.
slovar 100
Srbska začetnica za Slovence 40

Slovensko-nemški in nemško-sloven-
ski slovar 50
Slovenska narodna mladina 1.—

Spretna kuharica (trdo vezana) 145
Umni čebelar 1.—

Umni kmetovalec ali splošni pouk,
kako obdelovati in izboljšati polje
Vošilna knjižica 50

Veliki slovenski spisovnik ravnih
pisem, trdo vezano 180
Veliki vsevedež 80

Zgodovina S. H. S., Melik
1. zvezek 45
2. zvezek 1. in 2. snopič 70

Zbirka domačih zdravil z opisom clo-
veškega života 75

RAZNE POVESTI IN ROMANI:

Amerika in Amerikanci. Popis slo-
venskih naselbin v Ameriki. —
knjiga vsebuje 608 strani, pla-
tno vezana 3.—

Andrej Hofer 50
Boy, roman trd. vez. 80

Benetka vedečevalka 35
Belgrajski biser 35
Bedakova ispoved 100

Beli rojaki, trdo vezano 100
Belkanska Turška vojska 80

Burška vojska 40
Bilke (Marija Kmetova) 35

Čevlari 45
Črna panter 45

Ciganova osveta 35
Čas je sloto 30

Cvetina Borogradska 50
Čarovnica starega gradu 25
Doli z orožjem 50

Dve sliki — Njiva, Starika — (Meš-
ko) 60
Dolga roka 60

Devica Orleanska 50
Duhovni boj 50
Dedek je pravil. Marinka in škra-
teljčki 40

Elizabeta 35
Fabijola ali crkev v Katakombah 45

Fran Baron Trenk 35
Farovška kuharica 75
Filozofska zgodba 60

Fra Diavolo 50
Gozdovnik (2 zvezka) 120
Grešnik Lenard (Ivan Cankar) 75

Grešniški katekizem 25
Golemi umiri 50
Golem, roman 70

Gentleman vlomilec, trdo vezano 120
Gadjje gnujdo, povest iz dni trplje-
nja in nad, trda vez. 75

Hadži Murat, trda vez. 80
Hedvika 35
Helen (Kmetova) 40

Humoreske, Groteske in Satire, vez.
broširano 60
Iz dobe punta in bojev 50

Iz modernega sveta, trda vez. 140
Igralec, roman, spomini mladeniča 75

Jos. Jurčič, spisi:
Sosedov sin 40
5. zv. Sosedov sin. Sin kmečkega
cesarja itd. Broširano 75

Trdo vezano 100
6. zv. Dr. Zober, roman, Tugom-
mer, tragedija v 5. dejanjih, bro-
širano 75

Trdo vezano 100
Karmen, trdo vez. 40
broširano 30

Krivec, roman, trd. vez. 75
Kralj zlate reke ali Črna brada 45

Kraljica mučenica, trd. vez. 80
Kazaki, povest iz Ruskega 70
Kraljevi vitez (Zevacco) vez. 100

Kresalo duhov 70
Kraljevič in berač 25
Kuhinja pri kraljici g. nožici, franco-
ski roman 40

Ludovika Beozija 35
Ljubice Habsburžanov 40

Levstikovi zbrani spisi:
1. zv. Pesmi — Ode in elegije —
Sonetje — Romance, balade in le-
gende — Tolmač. 70

2. zv. Otroške igre v pesencah —
Različne poezije — Zbavljice in
puščice — Ježa na Parnas — Ljud-
ski Glas — Kraljedvorski roko-
pis — Tolmač. 70

3. zv. Povesti in potopisi 70
4. zv. Kritike in znanstvene raz-
prave. 70
5. zv. Doneski k slovenskemu je-
zikoslovju 70

Ljudska knjižnica:
1. in 2. zvez. Znamenje štirih
trdo vezana 100

2. zv. Darovana. Zgodovinska
povest 50
3. zv. Jernač Zmagovac. — Med
plazovi 50

4. zv. Malo življenje 65
5. zv. Zadnja kmečka vojska 75
7. zv. Prihajač 60

9. zv. Kako sem se jaz likal,
(Brenčelj) 60
10. zv. Kako sem se jaz likal,
(Brenčelj) 60

11. zv. Kako sem se jaz likal,
(Brenčelj) 60
12. zv. Iz dnevnika malega pored-
nenaža, trdo vezano 60

14. zv. Ljubljanske slike. —
(Brenčelj) 60
15. zv. Juan Miseria. Povest iz
španskega življenja 60

16. zv. Ne v Ameriko. Po resnič-
kih dogodkih 60
Mali ljudje. Vsebuje 9 povesti
Trdo vezano 100

Mimo življenja, trda vez. 1.—
Mimo življenja, broširano 80
Mladih snikernežov lastni životopis 75

Mrtvo mesto 70
Mrtvi Gostec 35
Materina krtev 40

Musolino 40
Mali Klatež 70
Mesija 30

Mirko Poštenjakovič 30
Marjetica 70
Mož z raztrgano dušo. Drama na mor-
ju (Meško) 1.—

Malenkuji (Ivan Albrecht) 25
Mladim sroem. Zbirka povesti za slo-
vensko mladino 25

Notarjev nos, humoreska 35
Narod ki ismiri 40
Naša Ančka 35

Naša vas, I. del, 14 povesti 90
Naša vas, II. del, 9 pov. 90
Nova Erolka, trd. vez. 70

Naša leta, trda vez. 65
Naša leta, broširano 45
Na indijski otokih 30

Naseljenci 30
Naslov in črtice 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Naša Erolka 30
Naša Erolka 30
Naša Erolka 30

Narodne pripovedke za mladino:
3. zvezek 35
4. zvezek 40

Na krvavih poljanah. Trpljenje in
strahote z bojnih pohodov bivše-
ga slovenskega polka 150

Narodna biblioteka:

Svitoslav 35
Spisje 35

Krvna osveta 35
General Lavdon 70

Napoleon I. 1.—
Babica 120
V gorakem zakotju 35

Za kruhom 35
Z onjem in mečem 3.—

Griška Mitologija, 2 knjigi 140
Kranjske čebelice, poezije 35
Obiski. (Cankar). Trdo vezano 140

Ob 50 letnici Dr. Janeza E. Kreka 25
Ob tihih večerih, trda vez. 90
Petelinov Janez 90

Pesmi v prozi, trdo vez. 70
Prigodbe čebelice Maje trda vez. 100
Pabirki in Roža (Albrecht) 25

Pasti in zanke. Kriminalni roman 35
Pariški zlatar 35
Pod krivo jelko. Povest iz časov Ro-
kovnjačev na Kranjskem 50

Poslednji Mehanec 30
Pravljice H. Majar 30
Povesti, Berač s stopnic pri sv. Roku 35

Požigalec 25
Praprečane zgodbe 25
Patrija, povesti iz irske junaške dobe 30

Predtržani, Prešern in drugi svet-
niki v gramofonu 25
Pet tednov v zrakoplovu. Trd. vez. 150

Pol litra vipavca 30
Ptice selivke, trda vez. 75
Pikova dama (Puškin) 30

Pred nevihto 35
Pravljice in pripovedke za mladino.
1. zvezek 40

2. zvezek 40
Pegan in Lambergar 70
Rablji, trda vez. 75

Razkrinkani Habsburžani (Larish) 35
Revolucija na Portugalskem 30
Rinaldo Rinaldini 50

Slovenski šaljivec 40
Slovenska knjižnica. Zbrani spisi,
vsebuje 10 povesti 60

Suneški invalid 35
Skozi širno Indijo 50
Sanjska knjiga, nova velika 90

Sanjska knjiga, srednja 35
Spake, humoreske, trda vez. 90
Strelec 30

Strahote vojne 50
Stezosledec 30
Sveta Genovefa 50

Sveta noč, zanimive pripovedke 30
Strup iz Judeje 75
Sisto Sesto, povest iz Abrucev 30

Svitanje (Govekar), vez. 120
Šopek, samotarke (Komanova) vez. 50
Stric Tomova kočja 50

Sin medvedjega lovca. Potopisni ro-
man 80
Sredozimci, Sorosa Jerica (Bohniče) 30

SPLOŠNA KNJIŽNICA:
Št. 1. Ivan Albrecht: Ranjena gru-
da, izvirna povest, 104 str., broš. 0.35

Št. 2. Rado Murnik: Na Bledu, iz-
virna povest 181 str., broš. 50
Št. 3. Ivan Rozman: Testament,
ljudska drama v 4 dej., broš. 105

str. 35
Št. 4. Ovetko Golar: Poletno kla-
sje, izbrane pesmi, 184 str., broš. 50
Št. 5. Fran Milčički: Gospod Fri-
dolin Zolna in njegova družina,
veselomodre črtice I, 72 str., br. 0.25

Št. 6. Ladislav Novak: Ljubosum-
nost, veseloigra v 5. dej., broš. 35
Št. 7. Univ. prof. dr. France We-
ber: Problemi sodobne filozofije,
347 str., broš. 70

Št. 10. Ivan Albrecht: Andrej Ter-
nonc, religiozna karikatura iz mi-
nulosti, 55 str., broš. 25
Št. 11. Pavel Golja: Peterkove po-
slednje sanje, božična povest v 4.
slikah, 84 str., broš. 35

Št. 12. Fran Milčički: Mogočni
prstan, narodna pravljica v 4. de-
j., 91 str., broš. 30
Št. 13. V. M. Garčin: Nadežda Ni-
kolajevna, roman, poslovenil U.
Žun, 112 str., broš. 30

Št. 14. Dr. Karl Engliš: Denar, na-
rodno-gospodarski spis, poslove-
nil dr. Albin Ogriš, 236 str., br. 80
Št. 15. Edmond in Jules de Gon-
court: Renée Maupertin, roman,
prevel P. V. B., 239 str., broš. 45

Št. 16. Janja Kramar: Šivljenja,
pesmi, 112 str., broš. 45

Št. 17. Prosper Marimee: Verne
duše v vica, povest, prevel Mirko
Pretnar, 80 str., 30

Št. 18. Jaroal Vrehlicky: Opora-
ka lukovskega graščaka, veselo-
igra v enem dejanju, poslovenil
dr. Fr. Bradač, 47 str., broš. 25

Št. 19. Gerhart Hauptmann: Po-
topljeni zvon, dramatska bajka v pe-
tih dejanjih, poslovenil Anton
Funtek, 124 str., broš. 50

Št. 20. Jul. Zeyer: Gompaci in
Komurasaki, japonski roman, iz
češčine prevel dr. Fran Bradač,
154 str., broš. 45

Št. 21. Fridolin Zolna: Dvanaest
kratkočasnih zgodbic, II., 73 str.,
broš. 25

Št. 22. L. N. Tolstoj: Kreutzerje-
va sonata, roman, poslov. Fran
Pogačnik, 136 str., broš. 50

Št. 23. Sophokles: Antigone, žalna
igra, poslov. C. Golar, 60 str., br. 30

Št. 24. E. L. Bulwer: Poslednji
dnevi Pompejev, I. del, 355 str.,
broš. 80

Št. 26. L. Andrejev: Črne maske,
poslov. Josip Vid

V. M. Garšin.

Nadežna Nikolajevna.

(Nadaljevanje.)

Nekoliko dni nisem videl Lopatina. Včeraj sem srečal na ulici Helfreicha in previdno napeljal pogovor na njegovega prijatelja.

Ona prihaja k njemu vsak dan; slika napreduje hitro. Kako se pač zadržuje ona? Skromno je v črno, preprosto. Za seanse prejema denar. A Lopatin je zelo vesel, da je našel tak model; izprva je bil od veselja ves iz sebe, sedaj pa postaja zamišljen.

— Ne vem, Bezonov, čemu se tako zanimate za to, — je rekel proti koncu grbavec. — Nikdar se niste brigali za glas te ženske. A bil je čas, ko bi jo bili lahko rešili. Sedaj je seveda že malo pozno... to je: pozno za vas...

Pozno za vas! Pozno za vas!... kaj je hotel reči s tem? Mar ne tega, da je pozno zame, ni pa še pozno za njegovega prijatelja? Tepeci!

Kako! Tudi ta Helfreich, ki se pristiha njegovim prijateljem, ki pozna boljše kot jaz njegovo razmerje napram sestrici — zarodenički —, tudi on ne razume, kako zelo se godi? Ne bodo rešili te ženske; Lopatin bo razbil samo srce ljubice deklice in svoje...

Čutim, da sem dolžan in primoran nekaj ukreniti. Jutri pojdem k Lopatinu in se potrudim spoznati, kako daleč je že stvar. Danes pa se odpravim k njej.

Bil sem pri njej, a je nisem našel. Preselila se je neznano kam. Rekli so mi, da je razprodala svoje obleke. Poizkusil sem jo poiskati, a kljub prijavnemu uradu in služabnikom, ki so mi šli na roke, nisem mogel najti njenega sledu. Jutri pojdem k Lopatinu.

Nujno bo treba opustiti nekdanji način postopanja proti njemu. V Lopatinu sem se zmotil. Sodeč po njegovi neznosti sem mislil, da človek lahko z njim govori v zapovedujočem tonu; reči moram, da je najin odnos v gotovi meri tudi opravičeval tako sodbo. Treba ga bo pustiti pri miru in uplivati na Nadeždo. Bil je čas, ko se je Nada po mojem mnenju menda nekoliko zanimala zame. Ako se le malo potrudim, mislim, da ju bom lahko razdružil. Mogoče vzbudim v njej staro čustvo in pojde potem za mano.

Dvoriti Nadeždi Nikolajevni! Ta misel se mi samemu zdi smešna, vendar se je bom poprijel. Čutim, da nimam pravice dopustiti, da Lopatin propade in se mu razruši vse njegovo življenje.

Ta ženska me zasmejuje! Obrnil sem se k njej z vso neznostjo, kolikor sem je sploh zmožen; mogoče sem celo govoril z njo v tonu, ki me ponižuje, ona pa je izgovorila nekoliko razaljavljivih in prezirljivih besed in odšla.

Čudno se je izpremenila. To blede lice je dobilo nekaj odseve dostojanstva, ki se nikakor ne sklada z njenim družabnim položajem. Skromna je in hkratu nekako ponosna. Na kaj? Hotel sem razbrati zgodbo njegovega razmerja napram njej in sem pazno motril Lopatinov obraz. Nič posebnega: nekoliko vznemirjen je bil, a menda le vsled svoje slike. To bo prekrasna stvar. Nadežda stoji na platnu kakor živa.

Premagal sem svoj gnev in ne da bi pokazal, kako sem užaljen ostal pri Lopatinu in Helfreichu. Postali smo zgovorni in z zanimanjem sta poslušala moje razprave o raznih predmetih, ki se ravno sedaj bavim z njimi.

Kaj naj storim? Pustiti stvar, da pojde svojo pot? Nekoč sem obljubil Lopatinu, da ne bom zapletal v to zadevo njegove sestre, Sofije Nikolajevne. Seveda moram držati svojo obljubo. Ali pa ne bi mogel pisati svoji materi? Ona, četudi redko, vidi Sofijo Nikolajevno in bi ji lahko povedala. Ne bom krilil besede, a hkratu...

Da, stvari ne smem prepustiti same sebi, čeprav nimam za to nobene pravice. A to žensko bom prisilil, da se odpravi svoji žrtvi, s kakršnikoli sredstvi že... Treba je samo izvedeti, kje stane. Po-

tem se že pogovorim z njo... A sedaj pustim vse to in se poprimem svojega dela. V praznem in brezcilnem mino na stopo, ki ga imenujemo življenje, je samo ena resnična, absolutna sreča: zadovoljnost delavca, ki zatopljen v svoje delo pozablja vse malenkosti življenja, in na koncu lahko ponosno reče sam sebi: da, danes sem naredil nekaj koristnega.

XII.

(Lopatinovi zapiski).

Izza srečanja z Bezonovom je minilo šest dni, a Nadežda Nikolajevna ni prišla k meni. Poslala je samo pisemce, ki me prosi v njem oproščenja in se sklicuje ne nekako delo.

Pokazal sem pismo Helfreichu in prišla sva do zaključka, da ni zdrava. Za vsako ceno jo je treba najti. Če bi vedela za njeno družinsko ime, bi lahko dobila njen naslov na prijavnem uradu; a niti on, niti jaz ne pozna njene rodniškega imena. Povprašati Bezonova bi bilo brezuspešno. Začel sem obupavati, a Semjon Ivanovič je obetal, da jo poišče, „čudi na dnu morskem“. Druga dne je rano zjutraj vstal, se oblekel z nekakim skrbnim in odločnim izrazom, kakor da bi se odpravljal na opasno ekspedicijo, in izginil za ves dan.

Ko sem bil sam, sem poizkusil delati, a nisem mogel. Vzel sem s police knjigo in začel čitati. Besede in misli so mi prehajale skozi glavo, ne da bi pustile kaj sledu. Na vsi moji sem se silil k zanimanju, a vendar nisem mogel prebrati niti par strani.

Zapr sem knjigo, — pametno in dobro knjigo, ki sem jo pred nekoliko dnevi čital, četudi težko, vendar z zanimanjem in z veseljem, kakršno nam pripravlja dobro čtivo, — in blodil po mestu.

Polzavedno in nejasno upanje, da srečam, če že ne Nadežde Nikolajevne, pa vsaj koga, ki mi bo dal o njej kakšno navodilo, me ni zapustilo ves čas in pozorno sem si ogledoval mimoidoče ljudi in več ko enkrat stopil na drugo stran ceste, zapazivši žensko, ki je bila le malo podobna njej. A srečal nisem nikogar, razen kapitana Grum-Skzebičskega, ki je ob štirih (bilo je konec decembra in se je že mračilo) šel na izprehod, elegantno in važno stopajoč po Nevskem prospektu. Bilo je dokaj toplo; kapetan je nosil precej eleganten kožuh z odprtim ovratnikom; izpod kožuha pa je gledala pisana, svilena ruta z bleščečo iglo. Kljub temu je svetil kakor poliran, a roka, odeta v moderno, rumeno rokavico, je oprjemala palico z velikim, koščenim držajem.

Ko me zapazi, se mi nasmejlja prijazno in nekako visoko, napravi prijazno gesto z roko in pristopi k meni.

— Veseli me, da vidim gospoda Lopatina, — mi reče. — Zelo prijetno srečanje. —

Stisnil mi je roko in v odgovor na moje vprašanje o zdravju nadaljeval:

— Hvala vam. Se li sprehajate, ali pa kam hitite? V prvem slučaju bi šla lahko skupaj. Zelo rad bi se vrnil z vami, a kaj hočete, navada, gospod Lopatin! Sprehajam se vsak dan in prehodim dvakrat Nevski gori in doli. To mora biti. —

Hotel sem se vrniti domov in sem zategadelj šel s kapitanom. Dostojanstveno je govoril dalje:

— To je danes že drugo prijetno srečanje, — pravi. — Sestal sem se na Nevskem z gospodom Bezonovim in spoznal, da je tudi on vaš prijatelj. —

— Kako, kapetan, vi poznate tudi Bezonova? —

— Vprašajte me raje, koga ne poznam! — odgovori kapetan z skomigne z rameni. — Tudi gospod Bezonov je stanoval pri meni, ko je bil še dijak. Dobra prijatelja sva bila, pri moji veri. Pa kdo pač ni stanoval pri meni, gospod Lopatin? Mnogi, sedaj ugledni inženjerji, juristi in pisatelji poznajo kapitana. Da, mnogo občeznanih ljudi se me spominja.

In v tem se kapetan spopravi z nekim gospodom inteligentnega obzira, ki je hitro šel mimo naju. Izprva je začuden pogledal kapetana, potem se je pa nasmejljal in prijateljsko pokimal z glavo.

— Ne pozablja starih prijateljev a povzpel se se je že visoko, monsieur Lopatin, ta gospod. Znani inženjer Petriščev je. Je tudi stanoval kot študent pri meni. —

— A Bezonov? — vprašam.

— Tudi Bezonov je krasen gospod. Le malo slab je z ozirom na lepe oči slabega spola — doda kapetan, nagnivši se k mojemu ušesu.

Čutil sem, da mi je srce začelo biti hitreje. Zazdelo se mi je, da mora kapetan vedeti tudi o Nadeždi Nikolajevni.

Kapetan je zopet pozdravil nekoga znanca in nadaljeval:

— Da, če ne bi bil tako krasen mladenič, bi se bil jaz sprijel z njim, pan Lopatin. No, poznam mladost, in razen tega sem star vojak, a še sedaj ne ravnodušen napram lepim očem... —

Pogledal me je po strani in namignil; njegove male oči so se še za spoznanje zmanjšale.

— Kapetan, — sem začel, — zelo me veseli, da ste znani z Bezonovom... Tega nisem vedel. —

— Da, stanoval je pri meni le malo časa. —

— Ali mar ni bil znan... —

Nenadoma mi je postalo strašno tesno. Nekaj mi je zaustavilo jezik, ki je hotel izgovoriti ime Nadežde Nikolajevne. Pogledal sem na kapetana, ki se je vsesal vame s svojim, povsem izpremenjenim izrazom oči. Jastrebu je bil podoban sedaj.

— Sicer pa, vi gotovo na veste. Oprostite, sem zmedeno končal. — Pogleda me, lice mu zadobi zopet prejšnjem brezbriznem izraz in zamahne s palico.

— Da, star vojak ima marsikaj, da se spominja... je nadaljeval, kakor da ga ne bi ničesar vprašal. — Šestdeseto leto se začneja, — je dodejal in žalostno pokimal z glavo. Zavidam vas, moram priznati, monsieur Lopatin, a zavidam vam samo vašo mlada leta.

— Kje ste služili vi, kapetan? — sem vprašal, spominivši se Helfreichovih besed.

Kapetan se je zatem še enkrat docela izpremenil. Njegov obraz je postal zelo resen. Pogledal je na desno, pogledal na levo, obrnil se nazaj in se nagnil k mojemu obrazu tako blizu, da se je celo s svojimi brki dotaknil mojih ušes.

— Med nami, kot med pošteniimi ljudmi! Pan Lopatin, pred sabo vidite borilec od Mjehovega in Opatovega! —

In stopil je za korak nazaj in me pogledal s pogledom, ki je menda pričakoval osuplosti. Silil sem se, da bi mu obljube zadovolbil izraz, ki bi odgovarjal tej priliki.

— To je tajnost, ki jo zaupam samo najbližjemu prijatelju... — je zopet zašepetal kapetan, se je sklonil ter iznova odskočil od mene, in uprl svoj zmagovalni pogled vame.

Preostajalo mi ni nič drugega nego se mu zahvaliti za njegovo zaupljivost in se posloviti, ker sva se blizala že Stražniškemu mostu.

Nezadovoljen sem bil s samim seboj: le malo je manjkalo, da nisem izdal temu človeku, ki nisem imel niti malo zaupanja do njega, imena Nadežde Nikolajevne.

Ko sem se vrnil domov, mi je javila Aleksejevna, da se „naš mačkar“ še ni vrnil. Prinesla mi je obed in se vstopila k vratom, izražajoč na svojem obrazu globoko žalost radi mojega slabega teka.

— Kje je pa vaša, Andrej Nikolajevič, ne pride več? — vpraša ona.

— Zbolela je najbrže, Aleksejevna. —

Ona pokima z glavo, težko vzdihne in odide v kuhinjo, da mi pripravi čaj. Že davno sem obojeval samo skupno s Helfreichom, — in bilo mi je zelo pusto.

(Nadaljevanje prihodnjik.)

GLAS NARODA, THE BEST JUGOSLAV ADVERTISING MEDIUM

KINO IGRALEC NA LETOVIŠČU

Slika nam predstavlja znanega ameriškega kinematografskega igralca Thomasa Meighana in njegovo ženo, ki se mudita na letovišču v Miami Beach, Florida.

Raziskovanje v Egiptu.

Posebna ameriška ekspedicija je začela kopati v bližini Keopsove piramide v Egiptu. Pot, vodeča h Keopsovi grobnici, je deloma izčiščena. Raziskovalci so našli na dva grobova, ki sta stara skoro pet tisoč let.

Boston-harvardska ekspedicija se dalje časa koplje v okolici Keopsove piramide v bližini Kahire. Kakor znano, je ta piramida najvišja v vsej skupini ki se nahaja v bližini vasi Zize v Egiptu. Izkopavanje je velikega pomena za umetnostno zgodovino starega Egipta.

Doslej je obstajalo glavno delo pri izkopavanju v tem, da so odstranili ogromno množino ruševin ki so pokrivala temelje iz apnenca na vzhodni strani piramide. Odstranjenih je bilo nad 30.000 ruševin, gruča in peska. Sedaj je prostor popolnoma očiščen, in s tem je odprt večji del grobov kraljev četrte dinastije okrog leta 2900 pred Kristom. Temelji piramid Keopsa in kraljice kakor tudi princev so sedaj dobro vidni, in vhode k poedinim grobiščem zapazi lahko tudi nevarjeno oko.

Zgornji del veličastne poti, ki vodi h grobnici Keopsovi, je sedaj prost vsega gruča. Tekom izkopavanja so opazovali čudne vdolbine v skalah. Ko so jih očistili, so se pokazale oblike čolnov. Ugotovilo se je sedaj, da so stari Egipčani pravljalj vanje lesenarstvaške čolne pokojnikov kraljev in kraljice, ki so bili z njimi skupaj pokopani. Po veri starih Egipčanov so se peljali pokojniki v teh čolnih v nebesa, in sicer s solncem od vzhoda na zahod. Vdolbina čolna je sedaj najljubše Keopsove kraljice je sedaj popolnoma odprta. Tla imajo jasno obliko lesenega čolna. Na svojem mestu se nahaja še ena kameniti plošč, ki so pokrivale čolnike.

Zdaleka najvažnejša najdba, ki so jo napravili pri izkopavanju, sta dva majhna grobova četrte dinastije, približno iz leta 2600 pred Kristom, v katerih sta bila pokopana dva duhovna. Kvar in njegov sin Iduv. Oba grobova se nahajata približno tri metre pod površino velike poti. Vanju se pride po dolgih stopnicah, ki so še zelo dobro ohranjene.

Grob Kvaarja je večji od obeh. Pred njim se nahaja odprto dvorišče s sedečim kipom pokojnika v vdolbini. Sleda dvojna vrata, nad katerim se nahaja napis z oficijelnimi naslovi pokojnikovimi: "Višji čuvaj piramide kralja Pe-bija I., predstojnik piramidskega mesta Keopsa, predstojnik piramidskega mesta Miherina, najvišji čistilni duhoven piramid Keopsovih in osebnih tajnik kraljev." Vlada, ki mu je služil, je bil najbrže Pepi II. Potem stopiš v dvorano, kjer stoji pet soh. od katerih predstavlja vsaka Kvaarja v eni svojih uradni funkcij. Zraven stoji majhen kip njegovega pokojnega sina Iduva. Na desno je prostor za darovanje z grobni-

ZANIMIVI IN KORISTNI PODATKI

(Foreign Language Information Service. — Jugoslav Bureau.)

SMRTNE NEZGODE V PREMAGOVNIH TEKEM LETA 1924.

Iz poročila federalnega rudniškega urada je razvidno, da je lani v Združenih Državah umrlo 2381 nezgod vse one, kjer je pet ali več ljudi skupaj izgubilo življenje. Takih večjih nezgod je bilo deset tekom lanskega leta in število njih žrtev je znašalo 459, dočim je bilo leta 1923, enajst takih nezgod s 301 žrtvami. V primeri s kočino produkcije se je razmerje te vrste smrtnih nezgod skoraj podvojilo tekom lanskega leta.

Ali to znižanje od 77 v številu smrtnih nezgod v premagarski industriji nikakor ne pomenja, da se je razmerje istih znižalo v primeri s količino izkopane premoga. Narobe, kajti tekom leta 1924 je bila produkcija premoga nenavadno mala in število smrti vsled eksplozij je bilo veliko.

Leta 1924, je namreč prišlo povprečno 427 smrtnih nezgod na vsakih 100 milijonov ton izkopane premoga, dočim je bilo leta 1923, le 374 smrtnih nezgod za enako količino produkcije. Tekom leta 1924 se je izkopal približno 558 milijonov ton premoga proti 657 milijonov ton v prejšnjem letu.

V jamah trdega premoga (antracita) je razmerje smrtnih nezgod nasproti produkciji v splošnem ostalo približno isto. Razmerje smrtnih nezgod vsled prevažanja v jami se je namreč nekoliko znižalo, dočim se je razmerje smrtnih nezgod vsled razstreliv in plinov eksplozij za malo zvišalo in je odstotek smrti vsled upada stropa in premoga ostalo enako.

V bituminoznih premagovnikih pa se je splošno razmerje smrtnih nezgod povišalo od 3,46 na vsak milijon ton tekom leta 1923, na 4,03 v l. 1924. Skoraj ves ta povišek je pripisati eksplozijam plina in prahu. Razmerje smrtnih nez-

Nezgode na Jadranu.

Parnik "Srbija" Jadranske plovnice je ta dni v zgodnjih jutranjih urah, ploveč s Sušaka v Trst, zadel ob skalo. Ladja je močno poškodovana, vendar se je posrečilo spraviti jo v Trst, kjer ostane v popravilu.

Najboljši Predpis za Slabotne, Izmučene Može in Žene.

Tisoterm je na čudovit način pomagano v par dneh.

Če vam je vaš zdravnik še ni naročil, tedaj pojditte še danes do vsakega lekarnarja in kupite eno steklenico. Imenuje se Nuga-Tone. Nuga-Tone povrne moč in življenje izčrpanim živalim in mladem. Daje odlično spanje, dober tek, fino prebavo, reden stol, mnogo entuzijazma in ambicije. — Če se dobro ne počutite, je vaša dolžnost, da jo poskusite. Vas nič ne stane, ako vam ne stori dobro. Je prijetna za živali in počutiti se boste boljše takoj. Če vam je še ni predpisal vaš zdravnik, potem pojditte takoj v lekarno in kupite Nuga-Tone. Ne sprejemite nadomestil. Zivajte jo par dni in če se ne počutite boljše in če ne zbledite boljše, nesite ostalo nazaj lekarnarju, ki vam bo povrnil vaš denar. Izdelovatelj Nuga-Tone zahteva od vseh lekarnarjev, da jamajo za leto in po vrsto denar, če niste zadovoljni. Priporočena, jamčena in na predaj v vseh lekarnah. — Advt.

SKUPNI IZLET V JUGOSLAVIJO

z največjim parnikom francoske proge

"PARIS"

36,558 ton 45,000 konjskih sil

V SOBOTO, DNE 16. MAJA 1925.

Potnike bo spremljal naš uradnik prav do Ljubljane in bo posebno pazil na potrebe potnikov, da bodo udobno in brezskrbno potovali. Vsi potniki bodo nastanjeni v lepih, čednih kabinah po 2, 4 in 6 skupaj ter so nam dodeljeni najlepši prostori.

Vozni list III. razreda stane do Ljubljane z vojnim davkom in železnico vred \$116.23 in kdor kupi vozni list za tja in nazaj prihrani \$47.73.

Glasom nove postave zamorejo tudi nedržavljeni potovati na obisk in ostati zunaj eno leto, ako si preskrbe od tukajšnje vlade dovoljenje, ki stane samo \$3.00; da se dobi tako dovoljenje, je potrebno vedeti ime parnika in dan prihoda v to deželo. Kdor tega ne ve, mu mi pomagamo zaznati, ako nam tozadevno piše.

Prošnjo za dovoljenje lahko napravimo tudi mi, pred odpotovanjem, ter je dovoljenje poslano iz Washingtona za prošilec v stari kraj na naslov, kakršnega kdo označi v prošnji.

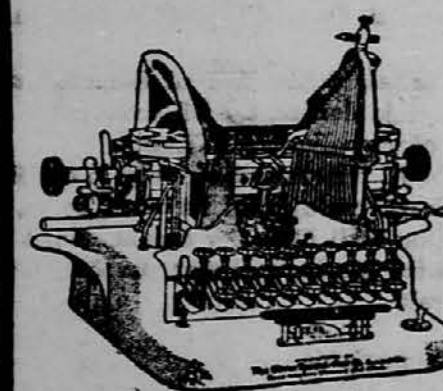
Jugoslovanski potni list stane sedaj samo 250 dinarjev, to je okoli \$3.00 ter je veljaven za eno leto za potovanje ven in nazaj; tudi brez dovoljenja se lahko potuje ven na obisk, toda vsak se mora povrniti nazaj tekom šestih mesecev, kdor ima dovoljenje, pa tekom enega leta ter se mu ni potreba zglašiti pri ameriškem konzulatu pred povratkom.

Kdor želi potovati meseca maja v Jugoslavijo ali zasedeno ozemlje, naj se nam čimprej prikladi. Zabave in družbe bo na tem potovanju dovolj.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Posebna ponudba našim čitateljem

Prenovljeni pisalni stroj "OLIVER" \$20.

S streličico za slovenske črke, č, š, ž — \$25.00

Pisati na pisalni stroj ni nikaka umetnost, Takoj la-

Ko vsak piše. Hitrost pisanja dohite s vaj.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

ADVERTISE in GLAS NARODA

PAST.

ROMAN IZ NAPOLEONOVH VOJN.

Spisal Rafael Sabatini. — Za Gl. N. poslovenil G. P.

26

(Nadaljevanje.)

— Moj dragi markij, — se je glasil napol ogorčeni odgovor, — zakaj pa me niso preje obvestili o tem? Rekli ste, da ste le potršno informirani, gospod grof. Dejanski pa ...

— Tako je, moj dragi markij, v kolikor se tiče dejanskih informacij. Teh argumentov pa nisem navedel že preje, ker se mi je zdelo nesramno izdati svoje lastne zaključke.

Major je molčal za trenutek.

— Čestitam vam, grof, — je rekel konečno. — Maršal bo brez odloga izvedel za vase nazore. Povejte mi, — je prosil. — Vi pravi, da leže te utrdbe v pokrajini Torres Vedras. Ali morete biti bolj natančni?

— Mislim da. Zopet pa svarim, da je to, kar pravim, le ugibanje. Mislim, da tečejo utrdbe nekako od izliva reke Zizandre, v polkrogu od Taga in nato južno od Santrema. Vem, da ne tečejo prav do Santrema kajti ceste tam so proste dočim so vse ceste proti jugu zaprte ter močno zastražene.

— Zakaj govorite o polkrogu?

— Ker je to formacija gričevja taka in ker slede utrdbe gotovo višinam.

— Da, — je rekel major odobravalo. — In razdalja znaša trideset ali štirideset milj?

— Natančno.

Major se je nasmehnil.

— Priznati morate, grof, da ne more obstajati tako dolga črta, ki bi bila enakomerno močna. Imeti mora par slabih, zelo ranljivih točk.

— Brez dvoma.

— Načrti o tej obrambni črti morajo obstajati.

— Brez dvoma. Sir Terence O'Moy mora imeti v svoji posesti načrte, ki kažejo njih nameravani obseg. Polkovnik Fletcher, ki načeljuje konstrukciji, je v stalni zvezi z generalnim pribočnikom, po poklicu inženir ter prav poseben zaupnik lorda Wellingtona pri nadzorovanju naprav.

— Dve stvari sta torej potrebni, — je rekel major hitro. — Prva, da se skuša zavleči opustošenje dežele ali pa ga sploh prepreči.

— To, — je rekel Minas, — lahko mirno prepustite meni in drugim prijateljem Souze, kajti severni plemenitaši nimajo niti najmanjšega namena, da bi postali žrtve odpora Angležev proti odprtim bitkam.

— Druga — in bolj težavna stvar, — je dobiti, na ta ali oni način načrta utrdbe.

— Pri tem se je ozrl na Samovala.

Grof je počasi pokimal z glavo, a njegovo lice je razodevalo dvom.

— Popolnoma dobro se zavedam te potrebe in sicer že dolgo. Vendar ...

— Človek vaše iznajdljivosti in inteligence, — katero ste več kot enkrat pokazali, — bi morala biti ta stvar mogoča.

— Prenehaj je za trenutek ter rekel nato:

— Ča vas prav razumem, grof Samoval, ste bili zelo oškodovani na svojem premoženju in ta politika Wellingtona vas je skoro uničila. Nudi se vam prilika, da dobite vse nazaj. Imperator je najbolji velikodušni plačnik na svetu in strašno je neustrepen, ker se kampanja na polotoku tako vleče. Govoril je o njej kot rak-rani, ki črpa vire države. Človek, ki bi mu mogel razkriti slabo točko v utrdbah, Ahilovo peto Angležev, bi dobil nagrado, ki prekaša vse sanje. Dobite načrte in ...

Naenkrat je prenehel. Vrata so se odprla in v beneškem zrcalu, ki je viselo njemu nasproti na zidu, je zapazil angleško uniformo z zlatim ovratnikom, nad katerim se je svitalo zagorelo lice moža, katerega je dobro poznal.

— Oprostite, gospodje, — je rekel častnik v portugalsčini, — Iskal sem ...

Njegov glas je postal nedoločen, da niso nikdar izvedeli, koga je iskal.

Vrata so se zopet zaprla in slika je izginila iz zrcala. Na čelu majorja pa so se prikazale potne srage.

— Sreča je, — je mrmral skoro brez sapa, — da sem bil s hrbotom proti njemu. Rajše bi srečal pekleniškega samega. Niti v sanjah nisem mislil, da je v Lizboni.

— Kdo pa je? — je vprašal Minas.

— Polkovnik Grant, angleški inteligentni častnik. Sveta nebesa! Kakšna sreča!

Major si je obrisal potno čelo s svilenim robcem.

— Bojite se ga, grof Samoval.

Vstal je. Očitno ga je sestanek prevzel.

— Če bi hotel eden vaju prepričati se, da ga ni naokrog, bi bilo najboljšje, če izginem. Če bi se zopet srečala, bi bilo vse izgubljeno.

Na popolnoma izpremenjen način je ustavil Samovala, ki je bil že pri vratih.

— Torej se razumeva? — je vprašal. — Jaz imam svoje listine in ob jutranji zori zapustim Lizbono. Sporočil bom priene vaše zaključke ter vam že vnaprej izrekam njegovo najglobljo zahvalo. Medtem pa veste, kaj je treba storiti. Opozicija proti politiki in načrti utrdbe, — predvsem načrti.

Stisnil je obema roko ter čakal, dokler mu ni Samoval zagotovil, da je koridor prazen. Odšel je domov, ter bil hvaležen v svojem sreču, da je ušel orlovskim očem polkovnika Granta.

Ko pa se je sredi noči prebudil ter zapazil ob svoji postelji angleškega seržanta ter šest vojakov z nasajenimi bajonetmi, se je, malo prekasno spomnil, da je to, kar vidi človek v zrcalu, vidno tudi drugemu in da ne bo dobil maršala Massena nikdar poročila o svojih starih zaključkih grofa Samovala.

Deveto poglavje,

GENERALNO POVELJE.

Sir Terence je sedel sam v svoji prostorni, lepo opremljeni sobi v oficijelnem stanovanju na Monsantu. Na veliki, krasno izdelani pisalni mizi pred njim je ležala velika masa dokumentov, tiskanih se uniformirani čet, dopustov in imenovanj. Iz vseh teh dokumentov je moral sestaviti poročilo za vojnega ministra. Nad temi dokumenti so bili načrti utrdbe pri Torres Vedras, katere je ravnokar sprejel in ki so kazali napredovanje del na različnih mestih. Dobil je tudi nujen poziv od polkovnika Fletcherja, naj se postuži vrhovni poveljnik prve prilike, da osebno inšpicira notranje črte utrdbe.

Sir Terence pa je sedel na svojem stolu, ne brigajoč se za delo in njegove oči so sanjavo zrlle skozi odprto okno. Videl pa ni drugega kot od solneca obliko pokrajino. Njegove misli so bile daleč proč od oficijelnih dolžnosti in mase dokumentov, ki so ležali pred njim. Misli je na svojo ženo in Tremayna.

Pet dni je minulo izza plesa pri grofu Redondo, kjer je presegel Sir Terence par na vrtu in njegovi sumi so bili še tem večji, kjer ju je našel v kompromitujočem položaju. Odkritosrčno, samozvestno obnašanje Tremayna, ki je bilo v takem nasprotju z njegovo možno krivdo, ga je precej potolažilo ter celo osramotilo in za nekaj časa je zatrl svoje sume. Izza onega časa pa so se pripetile še druge stvari, ki so oživele njegove trpke dvome. Vsaki dan je zadel na Tremayna in Lady O'Moy, sedeča skupaj v intimnem, zaupnem pogovoru, ki je bil prekinjen, kakorhitro se je on približal. Pričela sta se izprehajati po vrtu, popolnoma sama in ob vsaki uri, kar se ni nikdar preje pripetilo in O'Moy je našel ali si vsaj domisljal, tesnejšo intimnost med obema, večjo prisrčnost žene napram kapitanu.

Vse te stvari so dosegle štadij, v katerem mu je bilo nemogoče ohraniti mir duha. Ni bilo le to, kar je videl, temveč vedno navzoča zavest svoje lastne starosti in mladosti žene. Spomnil se je, kako je bil ljubosumen na Tremayna predno se je poročil in govorice, ki so krožile v onem času. Glasilo se je, da je Tremayne ubogi snubeč Une, preveč ubog, da bi se izrazil ali da bi bil sprejet, če bi storil to. Nanovo je bila odprta stara rana, katero so mu zadale te govorice. Spomnil se je, kako se Tremayne očitno briga za Uno. Spomnil se je tudi v vedno večjina ogorčenjem, da ga je Una sama dovedla do tega, da je imenoval Tremayna svojim tajnikom.

Pršli so trenutki, ko se je dvignilo v njem prepričanje o poštenosti Tremayna in o njegovem neomajnem prijateljstvu in to prepričanje je skušalo pogasiti ogenj paleče ljubosumnosti. Dokazila pa so iznova zanetili ta ogenj, dokler ni popolnoma sežgal in posušil njegove duše. Bil je tepec, da se je poročil z žensko, ki je imela le polovico njegovih let. Bil je tepec, ko je dopustil, da je prišel njen prejšnji ljubimec v najtesnejši stik z njo.

(Dalje prihodnjica.)

Oporoka.

Večer za večerom. Hotel bi se jok tisočerihi od hrepenenja po upepeljenem domu sliši samo še smrt. Treba se je vdati in moliti zanje ... Njeno samotno skrbnečje sree toži meni, otrok me kliče z nejasnim glasom in jaz tožim njej ... Ne, jaz sploh nič ne tožim. Jaz ne vem če more držati moja roka pero ...

Če je mislila povedati isto, ko je stala tam ob vratih, kar sem mislila jaz, pa nisem hotel misliti, a bi pravzaprav moral misliti, tedaj ... Zakaj je govorila tako plaho, zakaj se je obotavljala? ... Slabo mi je ... Nekaj je mislila ... nekaj ... Slab sem, res, toda ... Ali sem pri zavesti? Čutim vse, da! ... To, le to je čudno! Malenkostna bolezen — kdo bi se menil zanjo: človek nagrbnati čelo, pa je zdrav, sicer, a letos umrje. Še legel ni, pa umrje! Umrli so ... da, nekateri še zelo, zelo mladi. Ni, da bi mislili na smrt, če me glava zaboli ali če sova zasko-vika. Tudi se mi zdi, da sem bolj-ši, celo mnogo bolj-ši. Ampak druzino imam, ženo, otroka ... Če bi bil fant, bi zažvižgal, živeti ali umreti, vseeno. To se pravi, ne imeti dolžnosti, in vsak mlad fant je prepričan, da nima dolžnosti, niti do človeške družbe ne. Tako pa ... slučaj se lahko zgodi ... Sicer so to besede; ženske imajo v marsičem bistvo pogled, vendar, to so samo besede ... a bolje je. Na ta ali oni način ... oporoko moram spisati ... oporoko ...

Če pomislim, težko je to. Če bi pisal resno, kot da mi je jutri umreti, bi ne bilo težje. Dobro da nisem nikdar resno veroval v smrt. Prižgati moram luč. Kje so vžigalice? Petrolejka ne gori; petrolej je zlato v teh dneh. Tedaj svetlo! Neprijetno je, da plamen tako trepeče, zelo neprijetno. Odkamniti je treba svečo ... ne, čisto bli-zi mora biti ... Oporoko mislim pisati, pa se bojim za oči. Kje je papir? Da se mi roka tako tresi! Pero je nerodno ... Ne in ne! Tu ne bo nič! Mraz mi je ... ali že ne ločim mraza od vročine? Tja potisnem mizico k postelji. Tako! Sveča, ne ugasni! Pst!

Rahlo trkanje. "Ali niste klicali?" "Mizo sem premaknil. Kaj bi radi? Mizo sem premaknil, ali ne vidite? Kaj bi radi, no?" "Nič. Mislila sem ..."

Bil sem zopet sam. Svetloba sveče je trepetala in se plazila po poslikanih stenah, se zrcalila v šipi velike, sladke slike Madone, ki sem jo prejel ob veliki priliki v dar in ki je obsojena, da me spremlja celo življenje. V zrcalu se je plamen trojil, četveril ...

"Vse je mogoče. Popolnoma vse je mogoče, četudi mi je ta misel tuja in smešna, da bi se krohotal, če bi imel moči. Vendar, če

jok tisočerihi od hrepenenja po upepeljenem domu sliši samo še smrt. Treba se je vdati in moliti zanje ... Njeno samotno skrbnečje sree toži meni, otrok me kliče z nejasnim glasom in jaz tožim njej ... Ne, jaz sploh nič ne tožim. Jaz ne vem če more držati moja roka pero ...

Če sem se nazadnje le pripognil in pobral papir, kaj bi s tem? ... Smrt je strah, za katerega ni treba ne besede, ne papirja — človek se boji, tudi, kadar je ni. Oporoka je bilanca dela, rezultat vsega, nemnost sicer, materijalna teža ... Treba je, da človek pogleda vase, premerisvoj o bogastvo, vidi, kaj premore. Kaj boš dal ženi, kaj hčerki, narodu, človeštvu? Pogledj, če ni vse prazno! — Joj, kako grmijo kaponi ... tudi to je bogastvo ... Jaz, mlad človek, ki umiram iz lastne nevolje in nemoči, razdelim sad svoje-ga dela ... — Da mi manjka izrazov! Ali so mi res vzele te noči vse, vse, in so mi pustile samo nalogo, napisati oporoko? ... Ali naj znorim to noč? ... To bobne-nje! Vedno bobni. Že toliko mesecev bobnijo kaponi ... Ampak začetek oporoke ...

"Jaz zapuščam ..."

Brez formalnih besed, brez neumnosti: "Jaz pa zapuščam". ... No! Človek ne misli na to. Komaj na življenje misli, na bolezen manj, na smrt nič in na oporoko popolnoma nič. Moram premisliti ... Svoji ženi zapuščam vsoto ... No; za temi besedami je vse prazno, v mojih mislih, bolj prazno, kot je prazna ta samotna soba ... Pustimo! Saj so še drugi predmeti.

Ne! Ne! Pustimo! Hčerka naj bo prva. Ona je moja krvna last. Da nisem mislil nanjo! Mala smehljajoča ... Dva meseca, dva dolga meseca naju loči, pogled od pogleda. Drobčkana kot zrno, a mora zrasti. Ko sem jo držal ob oknu, je pol ure strnela v večerno zarjo, kakor jaz. No, sitno je. Sitno je, da kašljam, da imam bolezen, ob kateri napravijo ljudje prestrašen obraz ... To je sitno. Se sitnejše je, da pišem oporoko. Jaz se mislil, kako mi sedi na kolenu, poje prvo pesmico, bere prvo črko, piše prvo znamenje, riše smešnega pajaka. Pride iz so-le domov in se mi vrže krog vratu in potem govoriva ure in ure. Ni konca vprašanju v njenih očeh, ni konca odgovorov. In nekega dne bi se zavedela ona in bi se zavedel jaz, da sem ustvaril silnega človeka, žensko, o kateri sem samo sanjal, kakršne nisem nikdar srečal v življenju. V oporoki bi stalo potem to mesto prazno, temu silnemu človeku sem dal dovolj, moji lasje so sivi.

Oj, ne, ne! Moji lasje so črni, čisto črni in jaz sem mlad, dasi je moje čelo nagubano, moja koža na licih vela. Moj otrok je majhen, drobčkan ... Niti spoznal bi me ne. Kje je silni človek? Dopolniti se mora to mesto na vsak način. Dati ji moram gmotno podlago, da se vzgoji tisti silni človek in bom v grobu čul njegove bobneče korake in besede ...

Potrkal je vsiljivo. "Ze zopet! Naprej! Ze zopet!"

SAMO 6 DNI PREKO

z ogromnim parkiri na olje

FRANCE — 21. marca

PARIS — 28. marca

Havre — Parisko pristanišče.

Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

French Line

19 STATE ST. NEW YORK

ali lokalni agentje.

je vse napravljeno, je človek lahko mirno dalje bolan in popolnoma nič se mu ne mudi ozdravit: zdaj lahko umrjem!

Papir je zmekčan ... Tedaj, kakaj naj začnem? Na vrhu: "Oporoka," malo večje in "podčrtano. Tako! Roka se mi tresi! Ta trepetajoča pisava je neznosna, bolj neznosna kot trepetajoči plamen sveče. "Jaz podpisani ..." — ne, to je priskutno. Drugačen začetek mora biti, ali pa sploh brez začetka. Recimo: "Pri zdravi zavesti ..." — ah, ne! Vse drugače! Drugače! — "Ker vidim, da se mi bliža zadnja ura ..." — Zakaj me ne pustijo s tem? Zakaj me trapijo s to neumnostjo! Kdaj sem videl smrt in kje? Ali znam res ... Ne, vse po tleh! —

Če sem se nazadnje le pripognil in pobral papir, kaj bi s tem? ... Smrt je strah, za katerega ni treba ne besede, ne papirja — človek se boji, tudi, kadar je ni. Oporoka je bilanca dela, rezultat vsega, nemnost sicer, materijalna teža ... Treba je, da človek pogleda vase, premerisvoj o bogastvo, vidi, kaj premore. Kaj boš dal ženi, kaj hčerki, narodu, človeštvu? Pogledj, če ni vse prazno! — Joj, kako grmijo kaponi ... tudi to je bogastvo ... Jaz, mlad človek, ki umiram iz lastne nevolje in nemoči, razdelim sad svoje-ga dela ... — Da mi manjka izrazov! Ali so mi res vzele te noči vse, vse, in so mi pustile samo nalogo, napisati oporoko? ... Ali naj znorim to noč? ... To bobne-nje! Vedno bobni. Že toliko mesecev bobnijo kaponi ... Ampak začetek oporoke ...

"Jaz zapuščam ..."

Brez formalnih besed, brez neumnosti: "Jaz pa zapuščam". ... No! Človek ne misli na to. Komaj na življenje misli, na bolezen manj, na smrt nič in na oporoko popolnoma nič. Moram premisliti ... Svoji ženi zapuščam vsoto ... No; za temi besedami je vse prazno, v mojih mislih, bolj prazno, kot je prazna ta samotna soba ... Pustimo! Saj so še drugi predmeti.

Ne! Ne! Pustimo! Hčerka naj bo prva. Ona je moja krvna last. Da nisem mislil nanjo! Mala smehljajoča ... Dva meseca, dva dolga meseca naju loči, pogled od pogleda. Drobčkana kot zrno, a mora zrasti. Ko sem jo držal ob oknu, je pol ure strnela v večerno zarjo, kakor jaz. No, sitno je. Sitno je, da kašljam, da imam bolezen, ob kateri napravijo ljudje prestrašen obraz ... To je sitno. Se sitnejše je, da pišem oporoko. Jaz se mislil, kako mi sedi na kolenu, poje prvo pesmico, bere prvo črko, piše prvo znamenje, riše smešnega pajaka. Pride iz so-le domov in se mi vrže krog vratu in potem govoriva ure in ure. Ni konca vprašanju v njenih očeh, ni konca odgovorov. In nekega dne bi se zavedela ona in bi se zavedel jaz, da sem ustvaril silnega človeka, žensko, o kateri sem samo sanjal, kakršne nisem nikdar srečal v življenju. V oporoki bi stalo potem to mesto prazno, temu silnemu človeku sem dal dovolj, moji lasje so sivi.

Oj, ne, ne! Moji lasje so črni, čisto črni in jaz sem mlad, dasi je moje čelo nagubano, moja koža na licih vela. Moj otrok je majhen, drobčkan ... Niti spoznal bi me ne. Kje je silni človek? Dopolniti se mora to mesto na vsak način. Dati ji moram gmotno podlago, da se vzgoji tisti silni človek in bom v grobu čul njegove bobneče korake in besede ...

Potrkal je vsiljivo. "Ze zopet! Naprej! Ze zopet!"

Če sem se nazadnje le pripognil in pobral papir, kaj bi s tem? ... Smrt je strah, za katerega ni treba ne besede, ne papirja — človek se boji, tudi, kadar je ni. Oporoka je bilanca dela, rezultat vsega, nemnost sicer, materijalna teža ... Treba je, da človek pogleda vase, premerisvoj o bogastvo, vidi, kaj premore. Kaj boš dal ženi, kaj hčerki, narodu, človeštvu? Pogledj, če ni vse prazno! — Joj, kako grmijo kaponi ... tudi to je bogastvo ... Jaz, mlad človek, ki umiram iz lastne nevolje in nemoči, razdelim sad svoje-ga dela ... — Da mi manjka izrazov! Ali so mi res vzele te noči vse, vse, in so mi pustile samo nalogo, napisati oporoko? ... Ali naj znorim to noč? ... To bobne-nje! Vedno bobni. Že toliko mesecev bobnijo kaponi ... Ampak začetek oporoke ...

"Jaz zapuščam ..."

Brez formalnih besed, brez neumnosti: "Jaz pa zapuščam". ... No! Človek ne misli na to. Komaj na življenje misli, na bolezen manj, na smrt nič in na oporoko popolnoma nič. Moram premisliti ... Svoji ženi zapuščam vsoto ... No; za temi besedami je vse prazno, v mojih mislih, bolj prazno, kot je prazna ta samotna soba ... Pustimo! Saj so še drugi predmeti.

Ne! Ne! Pustimo! Hčerka naj bo prva. Ona je moja krvna last. Da nisem mislil nanjo! Mala smehljajoča ... Dva meseca, dva dolga meseca naju loči, pogled od pogleda. Drobčkana kot zrno, a mora zrasti. Ko sem jo držal ob oknu, je pol ure strnela v večerno zarjo, kakor jaz. No, sitno je. Sitno je, da kašljam, da imam bolezen, ob kateri napravijo ljudje prestrašen obraz ... To je sitno. Se sitnejše je, da pišem oporoko. Jaz se mislil, kako mi sedi na kolenu, poje prvo pesmico, bere prvo črko, piše prvo znamenje, riše smešnega pajaka. Pride iz so-le domov in se mi vrže krog vratu in potem govoriva ure in ure. Ni konca vprašanju v njenih očeh, ni konca odgovorov. In nekega dne bi se zavedela ona in bi se zavedel jaz, da sem ustvaril silnega človeka, žensko, o kateri sem samo sanjal, kakršne nisem nikdar srečal v življenju. V oporoki bi stalo potem to mesto prazno, temu silnemu človeku sem dal dovolj, moji lasje so sivi.

Oj, ne, ne! Moji lasje so črni, čisto črni in jaz sem mlad, dasi je moje čelo nagubano, moja koža na licih vela. Moj otrok je majhen, drobčkan ... Niti spoznal bi me ne. Kje je silni človek? Dopolniti se mora to mesto na vsak način. Dati ji moram gmotno podlago, da se vzgoji tisti silni človek in bom v grobu čul njegove bobneče korake in besede ...

Potrkal je vsiljivo. "Ze zopet! Naprej! Ze zopet!"

Če sem se nazadnje le pripognil in pobral papir, kaj bi s tem? ... Smrt je strah, za katerega ni treba ne besede, ne papirja — človek se boji, tudi, kadar je ni. Oporoka je bilanca dela, rezultat vsega, nemnost sicer, materijalna teža ... Treba je, da človek pogleda vase, premerisvoj o bogastvo, vidi, kaj premore. Kaj boš dal ženi, kaj hčerki, narodu, človeštvu? Pogledj, če ni vse prazno! — Joj, kako grmijo kaponi ... tudi to je bogastvo ... Jaz, mlad človek, ki umiram iz lastne nevolje in nemoči, razdelim sad svoje-ga dela ... — Da mi manjka izrazov! Ali so mi res vzele te noči vse, vse, in so mi pustile samo nalogo, napisati oporoko? ... Ali naj znorim to noč? ... To bobne-nje! Vedno bobni. Že toliko mesecev bobnijo kaponi ... Ampak začetek oporoke ...

"Jaz zapuščam ..."

Brez formalnih besed, brez neumnosti: "Jaz pa zapuščam". ... No! Človek ne misli na to. Komaj na življenje misli, na bolezen manj, na smrt nič in na oporoko popolnoma nič. Moram premisliti ... Svoji ženi zapuščam vsoto ... No; za temi besedami je vse prazno, v mojih mislih, bolj prazno, kot je prazna ta samotna soba ... Pustimo! Saj so še drugi predmeti.

Kretanje parnikov - Shipping News

28. februarja: Leviathan, Cherbourg; France, Havre; Berengaria, Cherbourg.

5. marca: Cleveland, Boulogne in Hamburg; Minnekahda, Cherbourg in Hamburg.

7. marca: Olympic, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg in Bremen; Conte Verde, Genoa.

10. marca: Bremen, Bremen; America, Cherbourg in Bremen; Westphalia, Hamburg.

12. marca: Pittsburgh, Cherbourg in Antwerp.

14. marca: Aquitania, Cherbourg; Suffren, Havre; George Washington, Cherbourg in Bremen; New Amsterdam, Boulogne in Rotterdam.

16. marca: De Grasse, Havre.

18. marca: Orduna, Cherbourg in Hamburg.

19. marca: Albert Ballin, Boulogne in Hamburg.

21. marca: Leviathan, Cherbourg; Majestic, Cherbourg; France, Havre; Conte Verde, Genoa.

24. marca: Pres. Wilson, Trst.

25. marca: Berengaria, Cherbourg.

26. marca: Thüringia, Hamburg.

28. marca: Olympic, Cherbourg; Paris, Havre; Pres. Roosevelt, Cherbourg in Bremen; Reliance, Cherbourg in Hamburg; Ohio, Cherbourg in Hamburg; Veendam, Boulogne.

31. marca: Stuttgart, Cherbourg in Bremen.

1. aprila: Mauretania, Cherbourg.

2. aprila: Deutschland, Boulogne in Hamburg.

4. aprila: Homeric, Cherbourg; Ascania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg in Bremen.

7. aprila: Resolute, Cherbourg in Hamburg; Republic, Cherbourg in Bremen.

8. aprila: Aquitania, Cherbourg; La Savole, Havre.

9. aprila: Zealand, Cherbourg in Antwerp; Mt. Clay, Hamburg.

11. aprila: Majestic, Cherbourg; Leviathan, Cherbourg; Volendam, Boulogne in Rotterdam; Conte Verde, Genoa.

14. aprila: Martha Washington, Trst.

15. aprila: Berengaria, Cherbourg; De Grasse, Havre; America, Cherbourg in Bremen.

16. aprila: Cleveland, Boulogne in Hamburg; Pittsburgh, Cherbourg in Antwerp; Columbus, Cherbourg in Bremen.

18. aprila: Olympic, Cherbourg; France, Havre; George Washington, Cherbourg in Bremen; Orbita, Cherbourg.

21. aprila: Belgenland, Cherbourg in Antwerp.

22. aprila: Mauretania, Cherbourg; Suffren, Havre.

25. aprila: Paris, Havre; Homeric, Cherbourg; Orduna, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg in Bremen.

28. aprila: Lapland, Cherbourg in Antwerp; Luetzow, Bremen.

29. aprila: Aquitania, Cherbourg.

30. aprila: Ohio, Cherbourg in Hamburg; Albert Ballin, Boulogne in Hamburg.

2. maja: Majestic, Cherbourg; Leviathan, Cherbourg.

16. maja: Paris, Havre. — S tem parnikom bo spremljal potnike uradnik trdke Frank Sakser State Bank.

Slovensko Amer. Koledar za leto 1925

smo že skoro razprodali. V kratkem času smo ga prodali več tisoč. Kdor ga hoče imeti, naj ga takoj naroči, ker ga je le še par sto izvodov zalogi. Cena s poštnino vred 40 CENTOV.

Oni naši zastopniki, ki še niso naročili koledarjev, naj se požurijo, da ne bo prepozno.